

РОГОС УКРАЇНИ

Влада — Радам!

Газета Верховної Ради України

◆ № 235 ◆ П'ятниця, 6 грудня 1991 року ◆ Ціна 30 коп.

(Передплатникам — 10 коп.)

САЛЮТ, ДЕРЖАВО!

П'ятий день незалежності України. Він увійде в історію сам, як і перший, коли народ України визначив свій шлях.
ПРИСЯГНУВ першій все-народно обраній Президент. 14-та година дня. Мобут, стій парламенту республіки за дня свого існування не бачив такого полумовності тосей і преси з усього світу. Урочисте засідання Верховної Ради України відкриває

Іван Плющ. У залі національний прапор України. Всюди слухає привітання присутніх зустрічати стоячи. «Боже Великий, Єдиний, нам Україну храни...» співає Український народний хор Імени Г. Вірюк.

З повідомлення про підсумки всеукраїнського референдуму та виборів Президента України виступає голова Ради України відкриває

(Закінчення на 2-й стор.)

Вчора Головою Верховної Ради України обрано Івана ПЛЮЩА.

Інтер'ю з ним читайте на 6—7 сторінках.

СВІТ ВІТАЄ УКРАЇНУ

Президентів України Леоніду
Макаровичу КРАВЧУКУ

Шановний Леоніде Макаровичу!
Подорожувало Вас з образами Президентом України. Народ України вилік Вам довір'я і тим самим пошлав на Вас величезну відподалість за долю республіки, всіх її громадян і всієї нашої багатонаціональної держави.

Хочу подякувати Вам успіху в наступній многостудійній діяльності. Висловлюю надію на тісні співробітництва і взаєморозуміння у спільних зусиллях по зацісненню демократичних перетворень, формуванню Союзу суверенних держав.

Президент СРСР М. ГОРБАЧОВ.

Урядова, Київ, Президенту України
КРАВЧУКУ Леоніду Макаровичу

Дорогий Леоніде Макаровичу! Широко вітаю Вас із все-народним обранням Президентом незалежної України. Перемога в першому турі голосування означає високий ступінь довіри громадян до Вас особисто і до його політичного курсу, який ви провозите.

Користуючись нагодою, хочу підтвердити, що на новому етапі відносин, віддані яких почався 1 грудня, Росія буде твердо стояти на позиції динамічного розвитку взаємовиносин між нашими державами на основі угодовних принципів. Висловлюю надію, що в надалі Україна й Росія — братні слов'янські держави — будуть разом йти шляхом реформ в ім'я благополуччя своїх громадян.

Бажаю вам, Леоніде Макаровичу, великих успіхів на новому державному постві, здоров'я і благополуччя.

З повагою — Президент РРФСР Б. ЄЛІЦІН.
Москва.

Париж, 4 грудня. Голова Національних зборів Франції Лоран Фабус надіслав сьогодні поштовим телеграмом Президенту України Леоніду Кравчучу у зв'язку з його обранням на цей пост.

«Я бажаю вам успіху у вашій діяльності з ім'ям демократії і дотримання прав меншостей на Україні, в ім'я безпеки та миру на нашому континенті!», — говориться в телеграмі Л. Фабуса. «І переконання, що контакти, які ми вже встановили, зокрема в галузі парламентського співробітництва, поглиблюватимуться і надалі і сприятимуть розвитку наших дружніх зв'язків».

ПОВІДОМЛЕННЯ ЦЕНТРАЛЬНОЇ ВИБОРЧОЇ КОМІСІЇ

Голова Центрвирборчому В. Болю повідомив про підсумки всеукраїнського референдуму і виборів Президента України.

Голосування проходило на 34.093 ділянках. На запитання «Чи підтверджуєте ви Акт проголошення незалежності України, «так» відповіли 28.804.071 громадян, тобто 90,32 відсотка; «ні, не підтверджую» — 2.417.554 громадян, або 7,58 відсотка.

Таким чином, відповідно до ст. 41 Закону «Про всеукраїнського референдуму» Центральна виборча комісія по виборах Президента України та всеукраїнського референдуму прийняла постанову вважати підтвердження Акт проголошення незалежності України.

У голосуванні по виборах Президента України результати голосування виявилися такими:

Кандидат	«За»	«Проти»	Всього
Григорів В. Б.	4.17		
Кравчук Л. М.	81.59		
Лук'яненко Л. Г.	4.49		
Табурянський Л. І.	0.57		
Чорновіл В. М.	23.27		
Кожановський І. Р.	1.74		

Таким чином, згідно із ст. 17 Закону Української РР «Про вибори Президента Української РР» Центральна виборча комісія призначила: вважати обраним Президентом України КРАВЧУКА Леоніда Макаровича.

На думку зарубіжних спостерігачів, вибори Президента України, голосування на всеукраїнському референдумі проходили гласно, демократично, з високим рівнем організації.

5 «ФУТБОЛЕРИ» ЛЮДСЬКИХ ДУШ

Єдина мріяма Кирілка Соляника, який народився 16 лютого 1987 року, полягає в тому, що він народився в Києві. Після Чорнобиля, Дома «подарувала» йому незалежності, самостійності, дерлисті, київської дискретності, інфантилістичності, повиплатистичні дитячі. Хронічний токсикант — дрібниця у порівнянні з цим дитячим, але я він не обміняю нагоду...
А вона його бабуся Анінної Надії Антонівни — я тому, що вона все життя пропрацювала мажестрою і не має жодних родичів чи знайомих. І чияз її не може вимести охука на мікування до Італії, хоч з цього бонусу зроблено все: знайдено приватну фірму, яка погодилася плати на собі витрати на лікування хворого і перебування осіб, що його супроводжують. Липавське тімчим одержати візи і паспорт. Він знаходиться у міському УМІР як з 1989 року. Сама годі Надії Антонівни з чоловіком уперше їздили за кордон.

ВІТАЄ У КРАЇНІ

УРЯДОВА, КИЇВ, ПРЕЗИДЕНТУ РЕСПУБЛІКИ УКРАЇНА Л. КРАВЧУКУ

Шановний Леоніде Макаровичу! Прійміть моє щире вітання в тій, що нагороді України висловлює на всенародному референдумі підписку курсу на демократизацію та дослідження державної незалежності.

Ще одним підтвердженням цієї всенародної позиції стало ваше обрання на пост Президента України. Широкий тлум, що у вашій особі Україна має далекоглядного керівника, завантаженого гармонізацією різноманітних суспільних і національних інтересів. Упевнений, що епохальне відкриття української державної незалежності матиме велике загальносвітнє значення, і зокрема, надіюсь, нового імпульсу наблизить до нас усіх, народів, упродовж усієї історії пов'язаних традиційною узами дружби і взаєморозуміння.

З повагою
Л. ТЕР-ПЕТРОСЯН,
Єреван.

УРЯДОВА, КИЇВ, ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ, КРАВЧУКУ

Вельмишановний Леоніде Макаровичу! Прійміть сердечні вітання з нагоди обрання вас першим Президентом України.

Ваша перемога на виборах є одним з величезних переломів в історії народу України до вашої особи, незалежне свідчення реальності обраного вами політичного курсу, наприклад на збереження стабільності, що консолідації суспільства і поглиблення економічних реформ. Висловлюючись, я хочу, щоб обрання вас Президентом України надати могутнього імпульсу боротьбі за єдину і незалежну державу, щоб сприяло зближенню між Україною і Таджикистаном в теперішній нелегкій час. Користуючись нагодою, бажаю вам щастя, доброго здоров'я і успіхів, а народу бачати Україну — багаторукою і процвітання.

З повагою
Рахмон НАЗІБОВ
Президент Республіки
Таджикистан,
Душанбе.

УРЯДОВА, КИЇВ, ПАНИ Д. КРАВЧУКУ

Радий за незалежну Україну! Я поздоровлю вас з обранням на такій високій відповідальній пост. Бажаю успішних дій, широкіх відносин між нашими державами будуть остаточно оформлені найбільш чинним і ефективним для розвитку всесвітнього співробітництва. Користуючись нагодою, запросити вас відвідати Литовську Республіку в зручний для вас час.

Голова Верховної Ради
Литовської Республіки
Вітаутас
ЛАНДСБЕРГІС

УРЯДОВА, УКРАЇНА, КИЇВ, ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ, ПРЕЗИДЕНТУ ЛЕОНІДУ КРАВЧУКУ

Дорогий Леоніде Макаровичу, а великим задоволенням для мене є обрання вас Президентом України та із здобуттям її незалежності. Ваше обрання означає для нас просування до ринку міждержавних відносин, заснованих на справжній дружбі і рівноправному взаєморозумінню співробітництва. Наші народи сповна закликає впровадити нашої

спільної історії страждань і гонимості. Впевнений, що ви досягнете всіх зусиль для досягнення цієї благородної мети. Особливо надіюсь на завершення між нашими республіками до договору про дружбу і співробітництво, за яким, віро, велике майбутнє. Україна протягом війни була символічним непереможеним противником нацизму, який принищував життя, вбивав, вивозив, що держава Україна буде просуванню шляхом суверенитету і незалежності на основі соціальної гармонії і громадянських угод. Вітаю вас, дорогий друже, від щирої серця, з глибокою повагою.

М. ШЕРНІКУЛОВ
Голова Верховної Ради
Республіки Киргизстан,
Бишкек.

УРЯДОВА, КИЇВ, ПРЕЗИДЕНТУ УКРАЇНИ ЛЕОНІДУ КРАВЧУКУ

Шановний Леоніде Макаровичу! Сердечно поздоровлюю вас з обранням на вищий пост Президента України.

Народ України, висловившись 16 грудня цього року за незалежність республіки, по-вашому надіє на її подальше зміцнення з вашим ім'ям. Як і справляючи з величезних ностей істинного політичного і далекоглядного політика, зацікавлено в Україні, що йде шляхом свободи і прогресу.

Користуючись нагодою, щоб висловити мою глибоку до вас повагу і відповісти на ваші запитання. Молдову і далі розвивати дружні багатосторонні зв'язки з народом України.

Бажаю вам здоров'я і щастя, подальших успіхів у вашій діяльності на благо українського народу.

Щиро ваш
Міра СІСТУР,
Кишинь.

ГОЛОВА ПРЕВХОДИТЕЛЬСТВО ПАНУ ЛЕОНІДУ КРАВЧУКУ ПРЕЗИДЕНТУ УКРАЇНИ

Шановний пане Президент, прийміть щирі вітання у зв'язку із знаменним подією, що відбулася в історії України, — підтвердження шляхом референдуму Декларації державної незалежності, прийнятої Верховною Радою України 24 серпня 1991 року і обрання вас першим Президентом держави.

Це велике відрядження, оскільки останнім часом дедалі більше простежується тенденція реалізації радянських ідеологічних, політичних, економічних тиску на державу, що створюється внаслідок розпаду Радянського Союзу. Україна і Грузія послідовно йдуть шляхом формування демократичного суспільства і відстоювання національної незалежності і за умов, що історично склалися, стають природними союзниками у боротьбі проти імперського диктату.

Впевнений, що ваша діяльність на цьому високому посту буде успішною, успішним братерським українського народу і розвитком міждержавних відносин між нашими країнами.

З шанивою повагою
Змад ГАМСАХУРІА,
Тбілісі.

ВИЩА УРЯДОВА, КИЇВ, ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ, ГОЛОВІ ПРЕВХОДИТЕЛЬСТВО УКРАЇНСЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ Л. М. КРАВЧУКУ

Ваше превосходительство! Прійміть найшановніші і найкращі побажання нагоди вашого обрання на вищий пост Президента України цього року.

Народ і історія завжди відчували і відчуватимуть велику дружбу і повагу, нерухомих проголошеним і сакральним співтовариством правом надіє на самоназначення. Ми раді бачити в незалежній Українській республіці повноправного члена цього співтовариства і надійного партнера Євразійського Республіки з величезним політичним і гуманітарним співробітництвом.

Ще раз прийміть побажання здоров'я, сил і успіхів у вашій величезній справі, а також задоволення в цілості до вас повазі.

Арольда РЮТЕЛЬ,
Таллінн.

УРЯДОВА, КИЇВ, ПРЕЗИДЕНТУ УКРАЇНИ ТОВ. КРАВЧУКУ Л. М.

Щиро і сердечно поздоровлюю вас з обранням Президентом суверенної української держави!

З обранням разом з підтримкою більшості населення цієї національної незалежності України — значне підтвердження цього свідчення курсу, що ви проводите, на глибокі економічні реформи при високому рівні соціального захисту громадян Республіки. Це визнання вашого великого особистого внеску в становлення української державності, розвитку демократичних заходів в республіці, зміцнення економічної самостійності.

Ми високо цінуємо угоду про економічне співробітництво, укладану між Україною і Башкортостаном. Від душі бажаю вам, Леоніде Макаровичу, міцного здоров'я, невмирущої сили, незмінної енергії і творчого таленту у вашій плодотворній діяльності!

З повагою
Голова Верховної Ради
Башкортостану
М. РАХІМОВ,
Уфа.

ПРЕЗИДЕНТУ УКРАЇНИ ЛЕОНІДУ МАКАРОВИЧУ КРАВЧУКУ

Дорогий Леоніде Макаровичу! Колентія Прітійного представництва України при ООН поздоровляє вас з обранням першим Президентом незалежної Української держави. Ми так само надіємось на раді, що ваше обрання відбулося одностайно з історичним рішенням українською народом про незалежність України.

Пріємно відзначити, що до цих поредних приєднали майже всі члени ООН, які вносять у незалежній демократичній Україні важливі фактори економічної, політичної та воєнно-стратегічної стабільності у світі.

З найглибокими побажаннями за добруху колективну працю
Ню-Йорк.

ПАНУ ЛЕОНІДУ МАКАРОВИЧУ КРАВЧУКУ

Шановний Пане Президенте,

З нагоди оголошення результатів референдуму у справі незалежності України, а також з приводу обрання Пана на посаду Президента України, пратнує скласти Вам мій найкращий побажання, щоб ви могли благополучно та успішно, як для Вашої незалежної Вітчизни, так і особисто для Вас та усіх Ваших співвітчизників.

Повірте, перша взнає сьогодні Україну як Державу та вирішує заважати з нею повні дипломатичні відносини.

І переконаний, що постійне співробітництво наших держав буде координувати для блага наших народів, їх суспільства та усіх їх співвітчизників.

Лех ВАЛЕНСА
Варшава.

ІЗ ЗАЯВИ ДЛЯ ПРЕСИ ПРЕМ'ЄР-МІНІСТРА КАНАДИ ПРО НЕЗАЛЕЖНІСТЬ УКРАЇНИ

Прем'єр-міністр Б. Малрун повідомив, що Канада прийняла рішення визнати Україну як незалежну державу.

Найближчим часом Канада розпочне переговори про встановлення дипломатичних відносин з Україною.

Під час цих переговорів Канада хотіла б одержати підтвердження проголошених Україною намірів — забезпечувати надійний контроль над ядерною зброєю, доки її не буде знищено.

Виконувати існуючі міжнародні угоди про контроль над зброєю, розроблені та інші.

Залишається вірною проголошеною у Хельсінкському заключному вті, Паризький харіт та інших документах Раді безпеки і співробітництва в Європі, прикладати особливу увагу повною поважкою прав людини і захисту прав національних меншостей.

Прем'єр-міністр підтвердив, що діям повноважених офіційних представників прибудуть до Києва, щоб поводити по позиції Канади і розпочати переговори.

Д. М. ТОВАРИШУ ПРЕЗИДЕНТУ УКРАЇНИ

Шановний товаришу Президенте,

З великим інтересом і повагою я стежив за процесом, який завершився у відомому знаменитому політичному подіє, в результаті якого українська нація зробила новий історичний вибір і народилася нова держава. Ваш наданий майдак, який поставив Вас на чолі молодого народу.

В зв'язку з цим мені дуже приємно поздоровити Вас від імені уряду і народу Куби та передати мої найкращі побажання і щирі дружби, а також упевненість у тому, що ми й надалі будемо працювати в ім'я розвитку та зближення двох суверенних і взаємозв'язаних суспільств між нашими державами і народами.

З братніми вітаннями
ФІДІЛ КАСТРО РУС,
Голова Державної Ради
і Раді Міністрів Республіки Куба.

ГОЛОВА ПРЕВХОДИТЕЛЬСТВО Л. М. КРАВЧУКУ, ПРЕЗИДЕНТУ УКРАЇНИ

Ваше превосходительство! Прійміть моє щире вітання з нагоди обрання Вас першим Президентом України!

Надіюсь, що під вашим мудрим керівництвом Україна буде процвітати і співробітничати між Республікою Корея і Україною, і надалі буде успішно розвиватися в інтересах наших народів.

І хочу побажати вам міцного здоров'я і великих успіхів на вашій новій посаді.

Щиро ваш
Ро-Мьон ГОН,
Надзвичайний і Повноважний посол Республіки Корея.

АФІНІ, 4 грудня. У питанні виниклих незалежності України Греція знімає спільну позицію з іншими країнами — членами європейського співтовариства, заявив сьогодні тут представник грецького МЗС.

Горизонтальні рішення Афін відіграти в Києві Генеральне консулство, представник МЗС повідомив, що група грецьких дипломатів намагається втрутити до столиці України для переговорів у цьому питанні.

ВАШИНГТОН, 4 грудня. Останнім представником жовтневих переговорів США сьогодні оголошено програму наступного візиту держсекретаря Джеймса Бейкера в Радянський Союз. Згідно з розповсюдженим 2 грудня повідомленням, Білого дому, президент США попросив Бейкера зустрітись «під час свого місяця» в Москві і Києві з лідерами Росії, України і Центру для обговорення проблем, пов'язаних з перехідом до незалежності України періодом.

Держсекретар прибує до Москви 15 грудня. Де протягом 16 грудня у його відвідання кілька зустрічей, зазначив представник зовнішньополітичного відомства США. 17 грудня Дж. Бейкер перебуватиме в Києві, а потім — 18 грудня — відвідає Білорусь. Щодо інших держав, секретар США вирішить у Брюсселі, де візьме участь у зустрічах з міністрами країн ЄС і НАТО.

БОНН, 4 грудня. Після того як жителям України демократичним шляхом прийняли рішення про незалежність республіки, не можна відмовити їй у визнанні з боку Європи. Найважливішим фактором європейського співробітництва. Про це говориться в опублікованій сьогодні спільній заяві зовнішньополітичних і економічних справ Франції ХДС/ХСС у Бундестагу Марка Ламерса і Крістіана Шмідта.

ПРАГА, 4 грудня. Чехословацька наближення часом визнає незалежність України, залишається технічними питаннями. Про це заявив заступник голови уряду, міністр закордонних справ ЧСР Іржі Дістор.

БЕРН, 4 грудня. Департамент закордонних справ Швейцарії запропонує урядові визнати Україну як незалежну державу, як тільки будуть отримані достовірні свідчення політичних, економічних і воєнних проблем, говориться в розповсюдженій тут спільній заяві швейцарського зовнішньополітичного відомства.

Президентів

У НЕ ЗБУДУЮТЬ

Жабраки, навіть високотитуловані, не можуть зробити державу вільною і щасливою. Це ж абсурд — просити за свої кровні гроші. Тож годі: на будь-якому службовому столі в Україні не повинно бути жодного папірця зі словом «прошу». Кожен громадянин України має право култи за власні кошти квартиру, місце для дитини в садочку, автомашину, лутівку, ділянку для дачі, магазин, селянську ферму, літак...

Ми не хочемо бути прокачаними. Хочемо бути господарями. На своїй вільній, незалежній землі.

Від імені тих, хто не хоче бути жабраками,

Сергій МЕЛЬНИЧУК,

власний кореспондент «Голосу України».

Рівне.

Усього чоткої

Крок уперед

на годину назад

Рада Міністрів Кримської АРСР прийняла постанову починати робочий день на всіх підприємствах, в організаціях і закладах на годину раніше. Люди, екстремно заборочені щорічним перестроюванням часу то вперед, то назад, зовсім заплуталися. У редакціях газет і на радіо лунають дзвінки із запитаннями: у який бік переводити стрілку годинника зараз? Ні в який, кажуть їм. Годинник, мова йде, звіряйте за московським, а на роботу виходьте за кримським часом.

Особливо боляче нововведення позначилося на дітях. Тепер вони повинні вставати, коли ще темно, щоб встигнути до школи чи дитсадка на сьому годину ранку.

Евро-ІКС

ЦВАКУ ЗА УДАЧУ

У столічному Будинку торгівлі, на Львівській площі, відкрилася виставка товарів та сільськопродукції Угорщини. Тут представлені авторитетні фірми — Термекс (торгове акціонерне товариство, головний експортер м'ясої та рибної промисловості), АГКЕР (зовнішньоторгове об'єднання, що спеціалізується на будівництві скляних для продуктів, переробці фруктів, виробництві вин, безалкогольних напоїв, а також — цваків, абрикосових та всіляких інших).

Що таке цвак? Це — цвак! Сходіть на виставку — дізнаєтесь!

Сергій КОВАЛЬЧУК.
Фото автора.

Гримаси незалежності

ЦІНИ КУСАЮТЬСЯ

Страйкують газети незалежної Литви. Описав численних розмов із журналістами, які зустрілися з видавцем найпопулярнішого тут часопису «Республіка» Рітісом Тарайлою, щоб з'ясувати усі деталі. Рітіс — один з перших офіційних мільйонерів Литви, співласник друкарні, десятих комп'ютерів та факсів.

— Я дуже радий привітати Україну з її незалежністю. Водночас хочу застерегти від помилок, яких уже допустилися демократи у нас. Одна з них — наступ на незалежну пресу, адже ми всі знаємо, що відсутність опозиції до добра не веде.

Тому ми вимагаємо виконувати Закон про пресу: зупинити процес націоналізації газет та журналів, а поліграфресурси поставити в рівноправні умови. І ще. Ударилася не лише по газетах, а й по всій нашій економіці: постановою уряду Литви про акцизний податок. У нас сьогодні він сягає 25 відсотків, коли ж най-

Віктор КОСАРЧУК,
спеціальний кореспондент «Голосу України».

Прецедент

ПОМЕР У ЧЕРЗІ

на одержання житла ще один ветеран-інвалід житлового кооперативу № 124. Заселення 64-квартирного будинку мало відбутися за титульним списком у березні 1991 року. Та трест здачі об'єкту переносився будівельниками з першого кварталу на другий, а потім з третього на четвертий. Нерви багатьох ветеранів, інвалідів праці, війни (а вони складають більшість членів кооперативу) уперше здали після павільської шокової терапії — вартість їхніх квартир підвищилася мало не вдвічі. Протягом кількох місяців померли три члени кооперативу, двоє відмовилися від майбутнього новосілля, бо не мали чим платити. У складну ситуацію потрапили сім'ї загинувших воїнів, пенсіонерів, педагогів, лікарів.

Нового удару їм усім бу-

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернівці.

Оказії

НЕ ПУСТИЛИ БАТЮШКУ НА ТРЕНЕРА

Секцію східних единоборств (карате, у-шу, дзю-до та інших) спробував створити для учнів Устинівської середньої школи місцевий священник отець Анатолій. Та підтримки у вчительсько-го колективу ініціатива не знайшла. І шкільна рада її відхилила.

Відмовили батюшці не тому, що він не компетентний. Навпаки, у своєму мирському житті перед тим, як прийняти сан, отець Анатолій устиг чимало. Закінчив факультет фізикохемії Волгоградського педінституту, потім — аспірантуру. Для віддаленої Устинівки він — просто знахідка.

Однак шкільна рада вирі-

Микола ВОЛОК.
Кіровоградська область.

Коротко

А ВІН І НИНІ ТАМ

Вінницький орган занесено до списку крапчик органів світу. Втім, місцеві власті не зважали на це, передавши Домініканській кошту, де містився орган, представникам РПЦ (нині громада УПЦ). А за кілька місяців «громада» демонтувала орган (вартість 500 тисяч доларів) і вивезла на територію заводу цивільної авіації. Ні голодування, ні звернення до світової громадськості — нічого не допомогло. Вінничани зібрали понад 10 тисяч підписів з вимогою відкликати з Верховної Ради народного депутата України, колишнього мітрополита Агафангела (О. Савина) — одного з винуватців вандалізму.

Валерій ЛАЗАРЕНКО.

«ФУТБОЛЕРИ» — Бюрократи
ЛЮДСЬКИХ ДУШ

У приміщенні УВІРУ кригтий лаком паркет, дерев'яні пакети, просторі приміщення. Походжають пихаті юні леді, які не завдають собі клопоту відповідями на запитання відвідувачів. Багато тут усіляких ходять... Жодної інформації для відвідувачів немає на абсолютно голіх стінах.

Старшика РОГОВИЙ Микола Хомич теж не відповідає на запитання. Посвідчення кореспондента «Голосу України» не справило на нього враження: таємницю місцезнаходження кабінету начальника УВІРУ Д. КОМАРА вартувати не розкрив. Шнода... Зрештою, кабінет відшукала, але — замкнений. Тож і не вдалося дізнатися, чому не виконується ані постанов Кабінету мікстрів України № 85, яка передбачає термінове оформлення документів для приватного виїзду за кордон за 100-відсоткову доплату, ані постанови № 247 — про оформлення службових паспортів місцевими ВВІрами.

Заступник начальника відділу УВІРУ Володимир Пасичин, який цього дня був прийом громадян, зміг пояснити лише, що у працівників відомства просто не має змоги виконувати ці постанови. «Звичайно, якщо щось термінове, наприклад, ян у даному випадку — хвора дитина, то ми намагаємося у першу чергу все зробити...». Ось який вигляд має це «намагаємося»:

— 20 жовтня Н. Адиліна здає документи на виїзд. (Нагадаю, паспорти Надії Антонівни та її чоловіка вже

готові й зберігаються в УВІРІ). Вірніше, тільки один паспорт, бо другий — чоловіка, під час зберігання загально зник.

— 26 жовтня — прийом у заступника начальника республіканського управління Е. Янобчука. Надія Антонівка каже, що він — єдина людина у цій системі, яка ще не втратила порядності і чуйності. Інші... Зрештою, робить висновки.

— 12 листопада — прийом у міського УВІРІ. Інспектор Казарцев відправляє у Дарницький районний ВВІР до інспектора Л. Михайлової.

— 13 листопада — інспектор Михайлова відправляє до міського УВІРІ, бо у районному паспортів немає.

— 16 листопада — інспектор міського УВІРІ Василенко пише на заяві Н. Адиліної резолюцію з вимогою негайно розібратися. Він обурений «футболом». Згодом у Надії Антонівни заяву з резолюцією забирають. «Хоч би йому (Василеку) догаду через мене не дали», — перекидає розчулена жінка.

— 19 листопада — Л. Михайлова обіцяє направити людину у міський УВІРІ, щоб розшукати документи.

— 21 листопада Н. Адиліна знову звертається до Л. Михайлової, оскільки ніякої людини у міському УВІРІ там і не було, ніхто не розбирався.

— 26 листопада — начальник республіканського УВІРІ Шенель обіцяє зателефонувати до міського з проханням допомогти.

— 27 листопада — начальник міського УВІРІ Д.

Комар виганяє з кабінету хто не теле...

— 28 грудня обіцяє Надії Антонівні людину, яка ще не втратила порядності і чуйності. Інші... Зрештою, робить висновки.

— 4 грудня діє Антонівка зустрічається з іншими людьми, які ще не втратили порядності і чуйності. Інші... Зрештою, робить висновки.

— 12 листопада — прийом у міського УВІРІ. Інспектор Казарцев відправляє у Дарницький районний ВВІР до інспектора Л. Михайлової.

— 13 листопада — інспектор Михайлова відправляє до міського УВІРІ, бо у районному паспортів немає.

— 16 листопада — інспектор міського УВІРІ Василенко пише на заяві Н. Адиліної резолюцію з вимогою негайно розібратися. Він обурений «футболом». Згодом у Надії Антонівни заяву з резолюцією забирають. «Хоч би йому (Василеку) догаду через мене не дали», — перекидає розчулена жінка.

— 19 листопада — Л. Михайлова обіцяє направити людину у міський УВІРІ, щоб розшукати документи.

— 21 листопада Н. Адиліна знову звертається до Л. Михайлової, оскільки ніякої людини у міському УВІРІ там і не було, ніхто не розбирався.

— 26 листопада — начальник республіканського УВІРІ Шенель обіцяє зателефонувати до міського з проханням допомогти.

— 27 листопада — начальник міського УВІРІ Д.

Комар виганяє з кабінету хто не теле...

— 28 грудня обіцяє Надії Антонівні людину, яка ще не втратила порядності і чуйності. Інші... Зрештою, робить висновки.

— 4 грудня діє Антонівка зустрічається з іншими людьми, які ще не втратили порядності і чуйності. Інші... Зрештою, робить висновки.

— 12 листопада — прийом у міського УВІРІ. Інспектор Казарцев відправляє у Дарницький районний ВВІР до інспектора Л. Михайлової.

— 13 листопада — інспектор Михайлова відправляє до міського УВІРІ, бо у районному паспортів немає.

— 16 листопада — інспектор міського УВІРІ Василенко пише на заяві Н. Адиліної резолюцію з вимогою негайно розібратися. Він обурений «футболом». Згодом у Надії Антонівни заяву з резолюцією забирають. «Хоч би йому (Василеку) догаду через мене не дали», — перекидає розчулена жінка.

— 19 листопада — Л. Михайлова обіцяє направити людину у міський УВІРІ, щоб розшукати документи.

— 21 листопада Н. Адиліна знову звертається до Л. Михайлової, оскільки ніякої людини у міському УВІРІ там і не було, ніхто не розбирався.

— 26 листопада — начальник республіканського УВІРІ Шенель обіцяє зателефонувати до міського з проханням допомогти.

— 27 листопада — начальник міського УВІРІ Д.

Комар виганяє з кабінету хто не теле...

— 28 грудня обіцяє Надії Антонівні людину, яка ще не втратила порядності і чуйності. Інші... Зрештою, робить висновки.

— 4 грудня діє Антонівка зустрічається з іншими людьми, які ще не втратили порядності і чуйності. Інші... Зрештою, робить висновки.

— 12 листопада — прийом у міського УВІРІ. Інспектор Казарцев відправляє у Дарницький районний ВВІР до інспектора Л. Михайлової.

— 13 листопада — інспектор Михайлова відправляє до міського УВІРІ, бо у районному паспортів немає.

— 16 листопада — інспектор міського УВІРІ Василенко пише на заяві Н. Адиліної резолюцію з вимогою негайно розібратися. Він обурений «футболом». Згодом у Надії Антонівни заяву з резолюцією забирають. «Хоч би йому (Василеку) догаду через мене не дали», — перекидає розчулена жінка.

— 19 листопада — Л. Михайлова обіцяє направити людину у міський УВІРІ, щоб розшукати документи.

— 21 листопада Н. Адиліна знову звертається до Л. Михайлової, оскільки ніякої людини у міському УВІРІ там і не було, ніхто не розбирався.

— 26 листопада — начальник республіканського УВІРІ Шенель обіцяє зателефонувати до міського з проханням допомогти.

— 27 листопада — начальник міського УВІРІ Д.

Прем'єра

1004 115 235

Іван ПЛЮЩ: **«ПРАЦЯ НА СЕБЕ ЗАВЖДИ В РАДІСТЬ»**

Івана Степановича Плюща — могообразного Голову Варовий Раді України, певно, представляти не треба. Від його ба на екрані, і з ціаццями, і стереогам, а в заданнях природо- ому розуму, спільно з інженером, доброзичливості, а інколи й обрїв селянський хитрості йому раз і на два здавалось не тільки гасити спалахи пристрастей, а й виводити парламент з кри- лів сучасний, що складався. Він поспішав, можна сказати, перш, провадити ідею незалежності України, і в тому, що сьогодні ми вийшли на новий шлях розвитку, з немалим анєсок но- щині-се, лєпшого заступника. Горюч українського парламенту.

— Іване Степановичу, ви, як ніхто інший, прекрасно знаєте, що проголошення незалежності України, підтвердження права на всім народам — це не одна незалежність. Очевидно, справа і виснажлива робота. Яким ризиком ми позбудемося еффе-кту, якийкого перемогою, чим ми будемо проаналізуємо причини не-дачі і біди, що переслідують україн-ський народ, займемося ділом, тим буде перемога. Отож кожна кіннута могла на-містити наше суспільство, на його веселесі становити, то що найбільше покоїть нас сьогодні? Чого б ми хо-діли кайсорської позбутися?

— Ідея рівності, сама по собі добра гуманна, в тому глумаченні і конкретній її реалізації в нашій країні призвела до деградації суспільства. Ми витравили а людських душ пошуття господаря. Ми настійливо всіма засобами втовкмачували широкий мас населення, що його благополуччя залежить не від особистих здібностей кожного, таланту, зміння, працьовитості, а від того, хто неруєватиме і як поведе справу.

Ми організували масу бюрократич-
них структур, різних приймальних
і спарт, розгортали іриніти й са-
покриніти, щоб заплорити очі лю-
дям, незвіти туган, у якому немо-
жлив розгледіти істинну. І ось цією іде-
ологією, незграбними діями, теорією
практикують спочатку відокремили
людину від засобів виробництва, а по-
тім відлучили ставитися до землі чи
єрстага як до свого власного.

Наше виняткове право — бути господарем у всьому, що нас стосує, було втрачено з часом. Тільки народ України, і лише ми, повинні визначити своє майбутнє. Прийшли Декларація і заклики про своє самовизначення, ми відразу відчували загрозу втрати окремих політичних кіл, які вважали, що вони є частиною державної політики, а не тільки її виконавцями. Це було єдине і неподільне. Розгорулюючи наперед очі, ми відчували, що це викликає загрозу національній цілісності України. У липні цього ж року ми прийняли Декларацію про державний суверенітет, а в серпні М. Горбачов поспішив своєствістим чином створення нового договору. Що це було за новий договір? Це був договір про поділ влади, новий Союзний договір.

— Тоді всі носилися з ідеєю нової федерації.

— Бачите, оновлена федерація чи не оновлена — якщо б вона не була, в своїй основі не передача суверенитету народів. А незалежність така річ: вона або є, або її немає. Думаю, що мажоритарія Москви веде нас, витягнути нас у новий союз стало тією іскрою, що зумовила чималу нонконформістську фронталізацію в нашому парламенті. Значна частина депутатів прагнула б, щоб нас витягнули нас у кабалу Союзу.

зу. Коли Президія Верховної Ради після обговорення в комісії і групах вперше заявила, що ми виходимо з концепції побудови нового союзу як союзу співдружності суверенних держав, то на трибуну пішли саме не мексиканські дітячі, які зауважили, що варіант Президії — це литовський варіант. І вони не помилялися, бо Литва першою стала на шлях незалежності. І швидше стабілізує своє виробництво, а її жителі, пройшовши важкий період, вирішують ситуацію і життя краще, ніж до цього було.

— А чи може бути навіть теоретично такий союз, який би задовольняв усі республіки? Адже такі великі відмінності і в їх економічному розвитку, і в політичному, не кажучи вже про психологіяні особливості. А ще коли додати релігійні...

— Якщо мислити абстрактно, то перш за все треба вирішити, що ми вкладаємо в поняття «Союз». Якщо мова про відносини між державами, то вже давно існують світові союзи.

Союз можливий лише тоді, коли він вигідний для всіх. Він не повинен мати якихось стрижневих, вертикальних структур і органів. Якщо тільки з'являються структури, що наділяють певними функціями, то це вже не союз, а демократичний централізм найгіршого його вигляду. Нам потрібні спілчарство, співзастовство, співдружність. Можна, зрештою, назвати таке утворення й союзом, але дане слово викликає оском, дратує людей.

— Ви аналізували філософію бачення складних процесів, що відбуваються нашому суспільстві, розгорнуту картину нашого руху, показали причини наших прораханків. Серед них

особливо, боїсний — незадовільніе продовольче забезпечення нашого народу. А це ж найперший обов'язок будь-якої влади, будь-якого суспільства. Чому ми тупіємо на місці, чому дивуємо світ, поля, маючи такі Землі, таке багатство, не можемо нагодувати людей? Що тут повинна зробити, причому епішно, наша Верховна Рада?

[illegible]

Коли сьогодні в Україні не аиста- чає продуктів харчування і в той же час їх надлишок є в Угорщині: Ні- меччині, Чехо-Словаччині, навіть у Польщі, неодмінно виникає запитан- ня: чому так сталося? Або люди не вміють, не хочуть працювати, або їм хтось зважає.

Цього року я спостерігав, як живуть українці в Америці й Канаді. В одному з міст діяв самодіяльний спектакль, в якому йшлося про те, як це роки тому на динозаврі той час бережі Атлантичного океану висаджується перші канадські поселенці з мабильними дітьми. Вони поспішали освоївати нову землю, як кажуть, з нуля і поступово відкривали її, перетворювали в райські куточки. Канада, територія якої я п'ятнадцять років бильова за Україну, а населення вдвічі менше, зуміла забезпечити усім, що там живе, справді замислюючи і рівні соціальні умови. Як наку аж про рівень техніки, обслуговування.

Я мав зустрічі з бізнесменами українського походження. Це такі ж люди, як і ми, але зміюте краще працювати й жити. І мені пригадалося село Чернігівщина, де було понад 400 сіл без дороги з твердим покриттям, не кажучи вже про розбітні телефонні відстійники гарячої води й інших необхідних для життя атрибутів. Чому новітні люди тисячі років прожили на своїй землі і досі не піднялися до вершин світової цивілізації, у переліку ХХІ століття місять ногами тягучку не можуть після роботи прийняти га

рячу ванну? А тому, що впродовж віків український народ ніколи не був господарем на своїй території. Ми завжди були відокремлені від результатів своєї праці. Є така народна мудрість: праця на себе завжди в радість, праця на когось — завжди тягар. Пригадуєте лозунги, якими ми були скрізь обвішані? І про бережливість, і про господарське ставлення до народного добра, і про економізм? Воин були правильними, але не працювали, тому що людина не працювала на себе. Інтересу до праці не було, а примус не може бути вічним стимулом.

Добре живіться тоді, коли людина може купити на свої гроші те, що вона хоче. Це стимулює виробництво товарів, яке ми бачимо у вітринах західних магазинів. Це справжній стимул. Так само й реакція квартира, дача, автомобіль спонукають людину працювати.

— Іу, з дачами у нас хоч якось влаштується. А ось із товаришам... Ти ж із всією цією не проясниться.

— Все треба починати з землі. Люди впродовж віків проливали за неї кров, прагнули одержати її і трудитися на ній. Інині бачимо, що цей основний засіб виробництва нікого не цікавить. На наших очах вона зубожіє, заростає бур'янами, гине. І все від того, що довгі роки вона нічого.

Хочу провести ще одну паралель. При майже однаковому населенні України і Франції там сільськогосподарських угідь 34 мільйона гектарів, у нас — 42 мільйона. А тепер візьмімо нашу землю, ту, що в обробітку. У Франції обробляється 17,5 мільйона гектарів землі, тобто половина всієї. У нас — 32,2 мільйона гектарів. Нині в Україні з 32,2 мільйона гектарів землі в обробітку у Франції 56 мільйонів чоловік і вони ще й інших допомагають. А ми 33 мільйонами не можемо себе прогодувати? Що ж це годі за способі виробництва? Сьогодні бідкаємося: чому не зібрати буряки, чому не приоритетно кукурудзу? А тому, що все це не може. Якби стало моїм, я сяди би цім сів старшими, сільським господарством, і в Україні не було б тракторів, худоби, Крим тоді, порхайте, як потрібні ресурси, щоб обробити не 17 мільйонів гектарів, а 32,2 мільйона гектарів, тобто всієї землі, сваволь і всякої іншої асфальти.

Е таня спосіб обрахунок сільськогосподарського виробництва: вся, що там виробляється, перераховується у вагові серія. Щоб виробити одиницю унгового серія, у США витрачають 43 кілограми пального, у Франції — 30 кілограмів, у Радянському Союзі — 214 кілограмів! А перерахувати їх страшно. Уявіть, скільки за рахунок цього можна зеберети пального, знизати затратність, що могло б привести до знизання ціи на продукти харчування.

ИНТЕРВЬЮ: И. СИЛАЕВА ЗНАЙОМІ МОТИВИ

Газета «Фигаро» помещает интервью И. Силанова. По мнению И. Силанова, радикальные и резкие заявления, сделанные украинскими властями, являются прежде всего предвыборной борьбой. Можно надеяться, сказал он, что как только выборы пройдут, на Украине полагается Президент, который будет проводить более реалистичную и логичную политику. В случае же, если Украина решит полностью порвать связи с Союзом, мы будем строить с ней отношения как с добрым соседним государством. Украинские власти должны понимать, если они решат коопироваться со своим оппонентом,

[illegible]

ого, чтобы избежать
озы, отметил И. Си-
ранна не должна по-
Союз. Провозглаше-
зависимости не обяза-
означает выход из
нельзя исключать со-

циального взрыва, если нам не удастся заключить новые межреспубликанские соглашения о сближении, однако я не думаю, что Союз рухнет. Ни одна из республик не сможет обойтись без общих структур. Проблема заключается в том, что наш комитет воспринимается как центральная структура, а следовательно, представляющая угрозу. Для того, чтобы избежать этой «психологической блокаровки», было бы весьма полезно покинуть Москву и перенести штаб-квартиру МЭК в другой город, скажем, в Минск или Алматы.

Друкуючи інтерв'ю 1
листопада, газета «Фігаро»,
поширила була відома
із заявами подібного
жанру виступили керівни-
ці. До речі, після од-
них з цих заяв щодо тер-
иторіальних претензій, на Укра-
їні виступили представники
на чолі з віце-президе-
нтом О. Рущиким. Справа
закінчилась прийняттям
комюніке.

Як бачимо, тема не нова. Тепер уже на сторінці йдеться про звичайні українці в колишньому Орденові, які підставили себе, щоб вивчити українську після всенародного референдуму? Навіть поперник! І говорять про те, що залежність України привалює близько 90 відсотків борців. Звісно, і Сили

цю ітерацію «Фігеро», не знав про ці результати». Але мистецтво політики і податків, в тому, щоб перевертати ситуацію, коли «не рухатеся», в «рухатеся», Силєв все ж таки наголосив, що жодне з цих республік не зможе обійтися без спільних структур. Можливо, це і так. Одне незалежне мікрореспубліканське економічне угоди, скоріше згодна розуму доувати саме їм, а не їти у фераторів будь-яких центральних структур, про які Силєв бачив тільки слова ці структури покинути Москву. Писколов, гідне бачення, про аналітичне йшлося в інтерв'ю, не що інше, як фундаментальне небажання, щоб будь-який політичний тиск в будь-якому політичному чи економічному армі.

Леонід САМОЙЛЕНКО.

УКРАЇНА КАЖЕ «ТАК»

Як уже писала наша газета, 3 грудня було «дуже напруженим» днем для Міністерства закордонних справ України. Після першого важливого заходу стало підписання протоколу про взаємне дипломатичне визнання і налагодження міжнародних відносин між Україною і Угорською Республікою. Цікавим є факт, що той же рік для фаєдів Генеральства, «з'явився» й інша таблиця. Шостого Угорської Республіки».

Напевне, це більшу увагу привернуло до себе прес-конференція А. Зленко, яка відбулася відразу після церемонії підписання документа. Про це свідчить хоча б те, що на ній були присутніми не тільки журналісти, а й представники генеральства США, Канади, Чехо-Словаччини, Болгарії, Куби, «представники інших конституцій».

Прес-конференція почалася заявою міністра закордонних справ України, а після якої сформулював комплекс заходів, спрямованих на захист інтересів України у вирішенні проблем взаємодіяльності колишнього СРСР, виплати частини його боргів, створення власних збройних сил, знищення ядерної зброї, встановлення демократії, дотримання прав людини, питання національних меншостей і кордонів.

Якщо згадувати загальні напрямки нашої зовнішньополітичної концепції, сказав далі А. Зленко, то це концепція згоди: «Україна каже «так» щодо роззброєння, повсякчасно прагне національних меншостей, руйнування відносин з усіма країнами світу, де існують правові держави, усім добрим намірам».

Потім він запитання журналістів, відповіді на найголовніші з яких можна сформулювати так:

— На жаль, МЗС України має певні труднощі з фінансуванням. Тому, наприклад, робіть акцент на вирішенні питань про відкриття зарубіжних представництва. Не виключено, що акцентуватимемо увагу на скандинавській концепції (коли одні повноваження однієї держави саю країну однієї держави).

— Дякує до Києва приїде помічник держсекретаря США Г. Нейл, а пізніше і сам Девід Бернер, який, як сподіваємося, стане співпрацювати з Україною.

— У перехідний період необхідно проводити координацію зовнішньої політики з іншими державами колишнього СРСР для вирішення практичних питань, зокрема про розподіл майна.

— Відносини з колишніми радянськими республіками будуть мати на принципах добросусідства, взаємної вигоди, співробітництва і транспарентності кордонів.

Україна намагається на виключно мирний спосіб розв'язати процес, щодо роззброєння.

— Українська держава виступає проти військових блоків, але не проти наявності потенційної системи безпеки.

А згодом розпочалася їхня зустріч з іноземними послами: з Республіки Болгарії, Німеччини, Америки, Польщі.

Представники Європарламенту К. Тоді попросили, щоб делегати спостерігали від цієї організації рекомендувати їй якнайшвидше визнати незалежність України.

Наприкінці прес-конференції член канадського парламенту Р. Паттаків заявив, що він залишає країну, щоб поїхати туди, що народилася справа демократична держава.

Олександр ВІСНЮК спеціальний кореспондент «Голосу України».

ПРЕЗІДЕНТСКО-ПАРЛАМЕНТСЬКИЙ ІНТЕРЕС

Двадцять частина Європи

Політичні процеси, які відбуваються в Україні, розбудова незалежної держави на значній території, яка є частиною Європи, її внутрішні економічні, політичні, безперечно, викликають важливі інтереси світового суспільства і, зокрема, країн нашого континенту. Але для правильного усвідомлення цих питань, їхнього аналізу, необхідним є одержання від-

повідної інформації, як то кинути, з перших рук, шляхом дискусій, обміну думками. Тому останнім часом на Заході досить поширеним явищем стало проведення відповідних міжнародних конференцій. Пріміром, востаннє тижні в Великобританії відбулося для подібних заходів за участю українських представ-

ників.

Важливим, через підписання додаткового протоколу до радянсько-американського договору, де України могла б виступити безперечною учасницею. Москва укласти і новий, багатосторонній міна-ростерний акти, якщо брати до уваги наміри Білорусі і На-

хаставу.

Ні в якому разі не слід забувати і про тамтешню ядерну зброю, яка теж викликає величезні інтереси у наших європейських сусідів. Усе частіше лунають від них запитання: чому в Україні не передають Росії частину зброї, яку самі не розглядають собі ризик? Можливо, це і був би вихід.

Але чи може одній державі передавати другу те, що їй не належить? Тобто, являється про невирішені проблеми розподілу майна колишнього СРСР, розв'язати її не поспішають. Тому і про передачу ядерної зброї мова не йде. Тим більше, що створення збройних сил, знищення цієї зброї, і ми від цього не відступимо.

Але у нас для такої справи поки немає ніяких поштів. Тому, якщо взяти міжнародний акти справи, то варто було б вичлунити до неї заходів передачі Росії частину зброї, яку самі не розглядають собі ризик? Можливо, це і був би вихід.

Але, на жаль, ми поки що не маємо відповідної концепції щодо передачі Росії частину зброї, яку самі не розглядають собі ризик? Можливо, це і був би вихід.

Але, на жаль, ми поки що не маємо відповідної концепції щодо передачі Росії частину зброї, яку самі не розглядають собі ризик? Можливо, це і був би вихід.

Але, на жаль, ми поки що не маємо відповідної концепції щодо передачі Росії частину зброї, яку самі не розглядають собі ризик? Можливо, це і був би вихід.

Але, на жаль, ми поки що не маємо відповідної концепції щодо передачі Росії частину зброї, яку самі не розглядають собі ризик? Можливо, це і був би вихід.

За останні місяці торгово-економічних зв'язків Угорщини і України, яка стала ними незалежною, значно розширилася. Це відраховалося на прес-конференції торгівництва «Клуб підприємців», яка відбулася в Будапешті. Якщо за перші шість місяців цього року обсяг двосторонньої торгівлі становив 650 мільйонів доларів, то в четвертому кварталі між Україною та Угорщиною було підписано договори про поставку на один мільярд доларів.

На прес-конференції зазначалося, що через складні і трудні умови України надалі можна може йти лише по шляху економічного зростання. Україна, зазначився в заступі в Угорщині насамеред технології з переробки продукції, а також з наміром закуповувати в Україні енергопаливо.

Президент США Буш підписав закон щодо надання грошової допомоги Україні в торгівлі з США для Чехо-Словаччини, Угорщини і трьох держав Балканистичної Європи, зокрема, підписав закон, який надає підписи українським громадянам, які працюють в Україні енергопаливо.

Президент США Буш підписав закон щодо надання грошової допомоги Україні в торгівлі з США для Чехо-Словаччини, Угорщини і трьох держав Балканистичної Європи, зокрема, підписав закон, який надає підписи українським громадянам, які працюють в Україні енергопаливо.

Президент США Буш підписав закон щодо надання грошової допомоги Україні в торгівлі з США для Чехо-Словаччини, Угорщини і трьох держав Балканистичної Європи, зокрема, підписав закон, який надає підписи українським громадянам, які працюють в Україні енергопаливо.

Президент США Буш підписав закон щодо надання грошової допомоги Україні в торгівлі з США для Чехо-Словаччини, Угорщини і трьох держав Балканистичної Європи, зокрема, підписав закон, який надає підписи українським громадянам, які працюють в Україні енергопаливо.

Президент США Буш підписав закон щодо надання грошової допомоги Україні в торгівлі з США для Чехо-Словаччини, Угорщини і трьох держав Балканистичної Європи, зокрема, підписав закон, який надає підписи українським громадянам, які працюють в Україні енергопаливо.

Президент США Буш підписав закон щодо надання грошової допомоги Україні в торгівлі з США для Чехо-Словаччини, Угорщини і трьох держав Балканистичної Європи, зокрема, підписав закон, який надає підписи українським громадянам, які працюють в Україні енергопаливо.

Президент США Буш підписав закон щодо надання грошової допомоги Україні в торгівлі з США для Чехо-Словаччини, Угорщини і трьох держав Балканистичної Європи, зокрема, підписав закон, який надає підписи українським громадянам, які працюють в Україні енергопаливо.

Президент США Буш підписав закон щодо надання грошової допомоги Україні в торгівлі з США для Чехо-Словаччини, Угорщини і трьох держав Балканистичної Європи, зокрема, підписав закон, який надає підписи українським громадянам, які працюють в Україні енергопаливо.

Президент США Буш підписав закон щодо надання грошової допомоги Україні в торгівлі з США для Чехо-Словаччини, Угорщини і трьох держав Балканистичної Європи, зокрема, підписав закон, який надає підписи українським громадянам, які працюють в Україні енергопаливо.

Президент США Буш підписав закон щодо надання грошової допомоги Україні в торгівлі з США для Чехо-Словаччини, Угорщини і трьох держав Балканистичної Європи, зокрема, підписав закон, який надає підписи українським громадянам, які працюють в Україні енергопаливо.

Президент США Буш підписав закон щодо надання грошової допомоги Україні в торгівлі з США для Чехо-Словаччини, Угорщини і трьох держав Балканистичної Європи, зокрема, підписав закон, який надає підписи українським громадянам, які працюють в Україні енергопаливо.

КОЛИ ОБИРАЄ НАРОД

Не було на Україні в часи Запорозької Січі, звісно, Верховної Ради і Кабінету міністрів. Щоб обрати гетьмана, обирали загальною сільською Радою — найвищий законодавчий орган козацької республіки. Приблизно десять тисяч козаків. Били тупубаси, розносячи сітку по всіх окретах: обирають гетьмана! На майдані робили коло викликали попереднього гетьмана, говорили йому: «Клади! Той склада на зампо гетьманські клейноди».

І залежно від того, як прогав ані себе, давали за службу, чи кричали «тамбала!» А потім називали ім'я претендента на булаву: «Хочемо Сагаданого!» Хочемо Хмалницького!... Згук нарастає, різноманітне переходило в гучне і одностайне ім'я. Слово було сказано. Виходив новий гетьман. Кланявся низько до землі на всі чотири сторони. І раз, і друга. І третє. Ставав на коліна, і йому голову пошпилю землем, аби не забував, задек ані аийшо, кому ані повинні слугити. Аби не запам'я, не відірвався від землі.

Вручаючи Леоніду Макаранчу Кравчунку Пре-

зидентами поновлення, годилося б нагадати ще раз, що аніа його на цю аершину будьте, Леоніде Макаранчу, міцні дуком народу, сильним силою народу, вірним народові. За добру службу люди аюняються Вам до землі. Буде і честь, і шана. За погану службу народу, як і колись, зробить свою велику Радю і накладе: «Клади»

Фото Олександр КЛИМЕНКА.

НЕ ПОДІВАВАТИ

бовий склад по бойових діях. Організували гасіння в приміщенні і на даху.

Потім пішли в розвідку. Внесли в машинного залу побиті зрізки. А некруті — вогонь, зверху сім'я лаварчик бігуть, горить масло, горить генератори.

На станції в 1987 році, одне покаж такою розмову радників. Але всі спрацювали відіймо. Адже поруч була велика смітська з маслом. І внаслідок перебігів наслідки катастрофи, щоб вони не загорілись.

Виходили з радіаційного станочника цих радіаційної безпеки. Били на лінійній розвідці не проводили роботи. Отримали ми його на 100 років. Та який рівень радіації піднімався.

ся, довелося б скоротити час перебування в безпечній зоні. Однак наші дозиметристи значного підвищення фону не зафіксували.

Щодо спеціалістів, то як і тільки років тому, поміж ними адекватні були в бразилоті «культури», мали респіратори. Де було багато диму, падали протизахисні автономні навісними інструментами. Щоправда, це в нас костюми «Штор», а вони страшніші за погуму, бо «ліній» кожно плавиться.

Якщо говорити про умови праці, то досить повільно наступати за цією пожежею, хоча вона й не жорстка. Гасіння відбувалося в темноті. В темноті, де й промадувало, немас системи димосмоктування. І непрості не передбачили. Приходили в протизахисні, гумові рукавички і ношави, а стоїли бронежилети. Довелося зеземити, бо половець кабелів заплинали під напруження.

Залився Олександр НАУМОВ, старший інженер, відділу АЕС МВС України.

Фото автора.

Спецкостюми плавляться, люди витримують

Хочетися ще раз повернутися до 11 жовтня цього року. О 20-й годині 10 хвилин чарової пункту за таку косяковану пожежної частини № 2 Чорнобильської АЕС, рятувала внутрішньої служби Олена Кудрявцева прийняла повідомлення про пожежу на другій блоці атомної станції.

Сигнал «Грибога» підняв на білі швидко марш старшого лейтенанта Володимира Гончарука.

— Горів коден, розлілося масло, існує загроза загорання приміщення, розповідає командир СВЧ-2 міліціонки Олег Дмитрович Козак. Коли почали подавати сигнал на дах турбинного залу, він обвалюється. Встигли б люди піднятися — були б жертви! Довелося перегрупувати особ-

НЕ ВОСЛІДІ ЗА ПРИМУСОМ

На карту Полтавщини цей населений пункт ще не нанесено. Та вже одразу за Шарватом, по червінській трасі, дорожники являю не через кожний кілометр — Нова Мартинівка. Чому нова? А тому, що Мартинівку доналягало віку в Польсько-раї районі на Київщині. Куди він відклався для деслово і і красивого села, як улюблені міста — укороти життя йому Чорнобиль. Тепер переселюється, що ж та біля хати і сусідів з сусідом поруч жили, і щоб ясен стоїла край дороги, і хоча б бігти та окувати зміла стала — рідко, бо досі нема — не шукай міста в чужині краю...

Незалежно будова Аналіда Давид, заволоді, навіть лордаді нагоди привернули увагу до проблем, що нараждалася на найдавнішу. Масові спорудили 469 «садиб, школи, магазин, дитсадок, господарських будівель». Одне слово — село. Сьогодні це населений пункт, який до будівля А. Літо вже понаду.

І далі пересувався якутський, щоб спростити підтавання. Пересудом не було часом поставлено загоняючи для проживання будівельників і вони стали до роботи лише у травні, хоча мали це зробити ще восени минулого року. Залиш настав зимовий період, коли зима і потім «задавали» різні дії жителів. Налягавою гостро постала проблема забезпечення лісоматеріалами. Залиш поклади для тисяч «кумбрі» але ні обліжковим, ні Кабінет мілістрів чимось конкретно допомогти не суміж, і інші не питання закінчувалися відкриттям. Як до речі, поставання туб до

водогонів, газових мереж, навіацій. Облідач з горіли поклади тими спорудили 150 кораблів, але будинки не акриті, інженерні комунікації до них не підлазимо.

Якщо об'єднати «Полтавмобуд» та «Кременчук-Рудобуд» хоч і з неоробами, але працюють, то десятки залучених організацій навіть не знають до пуття, де розташовані Нова Мартинівка. А якщо її знають, то просто відмовляються будувати. Серед

Як споруджується житло для чорнобильських переселенців

«них» — об'єднання «Укр-«Міадроготобуд», УБР «Укрнафта» та інші. Відмовку як правило, сиріливають проколом «зборів трудових матеріалу» — і що може відити нацалудня будови, над засоби впливу застосовувати?

Ось тут ми обласну штаб (який єдиною вершию заступили голови обласного М. Хворостя) і прикрили непоміжних. Але про такого трупного «гобому» без і офіційні структури. Мисль Радн — і Полтавська, і Кременчукська — лише розводять рукавички. І не розводять, а криють, і не криють, а крим тож, який сепсувати відносини з індустріальними китами. У них мало не шодня доводиться «люнористів», щоб випирати мисль проблеми.

Отож, коло замкнулося, а не заложили «об'єднання «Полтавмобуд», який головний відділяючи, і Полтавський райвиконком. Та

що він може відити, коли будівельним виставили на коліна навіть обліжковиків? А це 1170 чоловік — жителів Мартинівки, — для яких кожний день і година, прожити в зоні, смерті подобі. Де ж аквіт?

Найкраще було б створити один спеціалізований трест і підпорядкувати йому всю будову. Це дало б можливість прийняти уникнути різних відомчих міжкосячності, сконцентрувати потенціал на головному, розумно розпорядитися людськими ресурсами і матеріалами. Але кожен пройде туди реорганізація, то й аквіт, і раї савіє. Тож, єдиний шлях — будувати, але вже прийнято схемати, але якщо, що без застосування силних методів носилася Нова Мартинівка може зайти на роки.

Реальна сила, яка може реально замістити ситуацію на праще, — обласна Рада. Але не прийняття чергового рішення (як галочка, тоді, коли німає будівництва під депутатський пресинг) і забезпечити графік проведення усього коїл, лему будівельних робіт. Не сід, очевидно, забувати про контроль за виконанням своїх постанов і Кабінету міністрів республіки. І не розводять, а й документації. Бо в іншому разі... Вітм, хто може знати, що буде в іншому разі, поде в Польсько-раї районі у село «Мартинівку». Подіть і подіться людям у віці. І вам все стане арозуміло.

Григорій ГРИНЬ, власний кореспондент «Голосу України», Полтавська область.

У дихаст до редакції інколи задується про допомогу: «Аквіаторам» та «аквіаторам», яку подає Союз «Чорнобиль» СРСР, чимало і парканів на його адресу.

Як сьогодні, під час розпаду СРСР, живе цей союзний організації? Про це розповідає голова виконавчого комітету Союзу «Чорнобиль» СРСР Леонід ВОДОЛАЗКО.

— У чому сьогодні завдання цього Союзу?

— Головне — сприяння реалізації «чорнобильських» законів у трьох республіках, де вони вже прийняті, та ухвалення подібних в інших. Наприклад, у Казахстані живуть близько тридцяти тисяч потерпілих.

Щодо поточних справ, то ведемо роз'яснювальну роботу. Відбуваючі дідуть із найрізноманітнішими питаннями. Звичайно, ми не в змозі подати всім матеріальну допомогу. Як на мене, то не дуже й розумно сполучати через якесь благодійне товариство кошти, а потім їх просто ділити між тими, хто найбільше потребує. Отан серце тих, кого ми розкладаємо, виникає викист обреші на нас. Але наша мета — не г'явати роздавати. Чи не вважали б створити платину про компенсацію здоров'я. А це і введення нових лікувальних центрів для «чорнобильців». І організація роботи міжчасних експертних рад і оздоровлення дітей.

На оздоровлення дітей, зокрема, організація Фонду миру «Чорнобиль» — допомога» виділила на один мільйон доларів тисяч наробачів. Розпоряджується цими коштами дитячий фонд Союзу «Чорнобиль» СРСР. Це не організація, як хтось вважає, не заповідь, а дітячий фонд «Шидста». За кордоном вже оздоровлялися і відпочивали близько трьох тисяч чорнобильських дітей.

Залиш на вас Союз отримує кошти?

— Крім благодійних надходжень, маємо спонсорів і самі виробляємо. Розповсюджуємо на Україні лотерею Союзу «Чорнобиль». Приблизно третину виручки від реалізації лотерей збираємо направили на розвиток фармацевтичної промисловості України. Це третину на допомогу спеціалізованим медичним закладам, а також на створення, можливо за участю Всесвітньої організації охорони здоров'я, он-

когенологічного центру. Це близько третини коштів намір використати на початку акції «Стежка України». Якщо за шдцять років цього шляху пройде «стежка» від Луганська до Львова і зрозумію, що здоров'я залежить передовсім від са-модисципліни, це й буде від-рощення.

— Чи не підміняєте ви у своїй діяльності Союз «Чорнобиль» Україною?

— Може, певною мірою, це й так. Український Союз ще не став на ноги. Хоча йо го вважали б діти Чорнобиль» таким організує оздоровлення дітей за кордоном. Вітм, не можна сказати, що ми тут «пересловиди».

Головною роботою досі була розробка проектів законів, підштовхування уряд до необхідних дій, організація подання медичної допомоги. Всіма силами при-виртали й привертало до чорнобильських... проблем участь громадськості й тих, від кого залежить їх розв'язання.

— Ви досі одержали від чорнобильського телерадіо-рифону України?

— Марфеню проводили Держтелерадіо, тоді урядова структура. У тому уряді вирішили, що всі кошти, які надійшли на рахунок марфеню, мають бути в його розпорядженні. Я не про те, щоб передати ці кошти Союзу «Чорнобиль». Тобто створити «опікунську раду», до складу якої увійшли б громадські організації, черка тощо. Вона й мала б право розпоряджатися тими коштами.

Доречно було б виносити частину цих коштів для встановлення Київській змітній діварні № 14 та Інституту педіатрії, акушерства і гінекології перших на Україні радіологічних томографів. У майбутньому плануємо налагодити їх виробництво на базі Київського радіологічного участю Академії наук України та допомогою американських фірм.

Отож «опікунська рада» не існує, тому звертаємося до Мічирнобиль за проханням виділити з коштів, зібраних під час телерадіо-марфону, кошта б на початкові роботи по встановленню перших томографів.

— Як здійснюється акція, як створюється до діяльності Союзу «Чорнобиль» самі потенціали, зокрема на Україні?

Через спільність кінського й українського Союзу майже всі акції відбуваються саме до нас. В обласній радіо-і телебаченні спів-в'язуються в місцеві організації Союзу «Чорнобиль», то діють і в зв'язку з нами. І савіє, тож де не зустрічає гаряда у відносинах з ними. Не знайшла, приміром, контакту з нашою президентом Чорнобильської обласної організації. Добре діють Харківська, Луганська, Дніпропетровська організації. Вони до нас зв'язуються з місцевими владами, одержали додаткові п'явки для «аквіаторів». Тобто у нас робиться спільна і тут існує потенціал, про яку я говорив на початку розмови, заперецувати ніяк не можна.

Розмову зі спеціальним кореспондент «Голосу України».

Завтра виповнюється 120 років від дня народження Миколи ВОРОНОГО

ПОСТАТЬ Миколи Вороного велика трагічна. Він належав до того покоління української інтелігенції кінця XIX — першої третини XX століття, яке було підготовлено епохою Франца до створення нових національних і загальнолюдських культурних цінностей і якому в істині самотності судилося стати «білою плямою».

Сталася так не в змий цієї генерації. Навіть за умов табу нахальності і пересудів українського слова — в цей час у багатьох галузях культури створено непересечені речі. Часом їм наважалося провадити до читача, як, скажімо, видання поезій М. Вороного 1929 і 1939 років. Однак його доробок з питань історії і теорії драматичного мистецтва так і не дочекався виходу а світ в Радянській Україні. Аліне як знавчесь мистецтва Вороний міг бути сильним поставленням поруч з такими славетними іменами, як Стендаль, А. Моруа, Е. Стасов, К. Станіславський, що ж до української естетичної думки, то йому у нас не було рівних. Чи не найбільше з його доробку пошталімо перекладати «Інтернаціональ», який виконувався на урочистих зібраннях комуністів УРСР наріть тоді, коли автор перебував на заслання або за ґратами.

Микола Кіндратович Вороний народився 24 листопада (7 грудня) 1871 року на Катеринославщині. Через півроку батьки переїхали на

ляне на око поліції. У 90-х роках інтерес до забороненої літератури, до революційного підпілля не зникає, хоч у громадських поглядах людина чітко і тверезо переносить він усе ж не мав. Серед української інтелігенції, яка оточувала Вороного, не було нікого, хто б допоміг молодому поетові розібратися у хаосі власних суперечливих пошуків. У п'ятидесятих вінніе думка змістилася до Вогнища, вступити до Софійського університету й зустрітися з Михайлом Драгоманом. «Але не судилося. У день його приїзду до Львова, узевері, наспила телеграма, що Драгоманов помер». Це було 1895 року.

Вороний подіє до Віденського університету. Але тут його ніщо не приваблювало

З 1910 року, постійно працюючи й живучи в Києві, М. Вороний видає перші збірники своїх віршів «Ліричні поезії» (1911), «В свій мрій» (1913), праці про театр і драматургію. Пише численні рецензії на театральні вистави та художні твори.

Вороний поділяв буржуазно-демократичні гасла. Лютий революції 1917 року, яка захопила його своїм масовим ентузіазмом, свободою слова, зокрема надбродничого йому — українського. Брав безпосередню участь у створенні Директорії, вважавши її справним втіленням однією з найбільш великих культурного народу до державної незалежності й свободи. Поет працював також і в радянських установах (був режисером Українського театру).

був підданий у «люблений свій поет» через кілька місяців після виселення Миколи Кіндратовича за межі України було заарештовано й Марка Вороного. Понад рік без суду і слідства провів той в одионочній камері, доки не був засуджений до семи років виправдовуваних таборів у місті Кієві, що неподалік Соловечьких островів, а потім загинув жалюгідною смертю. Подібно до всіх спитаних й самого поета.

Перегадуючи в світлі нинішнього відірвання величезний творчий талант Миколи Вороного, можна стверджувати, що письменник був послідовним інтернаціоналістом і патріотом. Він не впершував своєї нації понад інші, не виявляв почуття відносин до всіх суцільних ідіономів. Він облюбував народ і культуру, не забуваючи про їхню самотність. Уся мова праці поета, везе його, громадянина була призначена рідній Україні, яку він прагнув бачити аліною й незалежною відомою серед рівних. Причини постоного загнання ідеї національної свободи в народі він бачав, з одного боу, у важкому підкорюванні становішч українців і прищепленні їм національного підлілля окупационо-колоніальним режимом, а з другого — у грібних чинках «своїх», українських верхів. І якщо вже мова зашла про те, наскільки вірний поет у висловленні нації, достеб було наталити його поезію: «Привідай: глухий місцевий той поет чужі мови не знає, та знає свою, в те, що мали, землічків кохані, славетних пращів великих правичну прагні». І у відповідь: «Мій батьку Тарасе! Люблю й вірашу».

...Нам прибробано крила.
Хрощах ліхотила там
серце стонч,
Але не стонч він любові
до діда
І творчої силі він в нас
не унів.

І слухний час приїде...
Доробок Миколи Вороного — міцна й надійна частка го підмурку, на якому вже постає велична його будівля — незалежна Україна.

Григорія ВЕРВЕС,
член-кореспондент АН
України.

«СЛАВНИЙ ЧАС ПРИЙДЕ»

Словожачущу. І там, на околицях Харкова (Гончарівка, Холодна гора), у напівсьільському, напівміському оточенні минуло його дитчі роки. Рід батька (він був ремісником, дрібним торговцем) ішов від українця-гайдамакиного руху (Коліщанин), матері — від шляхетсько-духовного роду Колчаківських, з якого походив і відомий П. Колчаківський, ректор Кієво-Могилянського академії в 1897—1902 роках.

Наприкінці 80-х років поетизмався в кільком народо-заповідниками, які пізніше знавчуча на даря Олександра III вели пропаганду серед ремісників та гімназистів. І сам включився в невеличку діяльність. На збірниках учнів та робітників-залинчанич читав і обговорює популярні серед тогочасної російської революційної інтелігентки книжки — «Політичну економію» Мілля, «Історію цивілізації в Англії» Боля, «Силу й матерію» Бокнера, «Історичні листи» Лаврова, праці Лісарєва, Добролюбова, Чернішевського, а прир, то, лише радикального змісту віршів, як донин не потрапили.

(із віденських в'язниць надого залишилися одне — знайомство з керівником австрійських соціал-демократів Віктором Адлером). Згодом повертається до Львова. На цей час припадає його знайомство з Франком, яке збагачено перерло в ціну драматургію, а в літературі — з Борисом Грінченком. «Величезного мотузного і тепер на мене нолосалний. І тепер скажу: це був везетик, таких людей в житті й більше не зустрічаю».

Протягом недогодого часу (1895) Вороний редагує журнал «Зоря», а потім став членом редакції найпершого в ті роки українського журналу «Ніч і слово», в якому веде розділь «Вісті з Росії». Майже на годі всі матеріали цього роду, до послих Франком у віденський часиспис українсько-руської радикальної партії — «Громадський голос» і «Радикал».

За допомогою свого старшого друга, Вороний на певний час стає режисером театру товариства «Руська бесіда», багато уваги приділяє заведенню музичної, французької та німецької атракціону.

Та складні обставини особистого життя, голод і вилка хвороба призвели до того, що в 1920 році він опинився в еміграції.

1926 року урля УРСР дозволила Вороніму повернутися на Батьківщину. Життя в Радянській Україні справило на нього велике враження. І хоча поет не писав сам у вірші «Весна року 1926», соціалістична Вітчизна зворушила його довір'ям, творчою працею мільйонів, радичним обичаєм мовляти «моям знамен, сплавим, серед яких усе немольний поет почув і знайому мелодію перекарелого ним «Інтернаціональ». Можливо, це й була його найбільша радість у рідній домі.

Однак на початку 30-х Вороний зазнав переслідувань, шантажування. Він постійно вимушений був самозахищати відкриті калічки, виставлені заподіяними псевдопатріотам на єрвистим на «небезпечного злодича», «близького емігранта», «буржуазного націоналіста». Іни свідчать документи з відняноїго часиспис архіву родини Вороних, переслідуванням незаробом

Що в пів народ вилля туго своєї
Ви, землічків мої і патріоті,
Вам я присягнув пісню мою.
Що завде всім у віні брелом,
Смг же обміняє все без срамоти,
Справу громадську і власку, хатню?
Ви, землічків мої і патріоті,
Вам я присягнув пісню мою.

Вам не обійди, вечері й тупіно
Тавити свій час, бо не любий пудоті,
Вино щечемо, мій, тапаша таго!
Ви, землічків мої і патріоті,
Вам я присягнув пісню мою.

Що демократ, сам готовий я пелю,
Пильні б пошлішди додого голоди,
Виничим в нем невідде самоті?
Ви, землічків мої і патріоті,
Вам я присягнув пісню мою.

Київ, 1918 рік.

І щастя дасть не блпсн меча,
А вілане шопи і трибуна,
Про це, про це найбільше
люблю, люблю.

Копи ти любиш рідний край!
Копи ти любиш рідний край,
Копи, папай!
Копи в огоні жовтій мови
Чуття своєю надіди,
Ти станеш пидаром кресп,
І зазвонить, і полюбот.

І не спить і правду все віддай,
Копи ти любиш рідний край!
Київ, 1918 рік.

СОНЦЕ ЗАХОДИТЬ...

Сонце заходить, цілуочн гай,
Кайти кпавють йому надобраніч,
Шелхуті, листичи зявляючі на ніч:
— Не покаяй, не покаяй...
В рідному краї нам доді нема:
Будь нас ищати, пригноблене тьма,
Стурати морозом...
Ціт ний, ирсу ний! — гублять усе!
З піночів ірвати з собою несе
Люті порози.
Мало зазалил мн сівля й тепла:
Холод, тумани та сіра імя —
Ог поше допай!
Пасарбм в рідній своїй стороні,
Мам хіба тільки вижнються а сні
Щастя те воли!

Сонце заходить, цілуочн гай,
Кайти кпавють йому на добір ніч,
Шелхуті, листичи зявляючі на ніч:
— Не покаяй, не покаяй...
Чернілів
7 вересня 1904 р.

Микола ВОРОНИЙ*

ВЕНЕРА СТАРИМ ПАТРИОТАМ

В стилі Верлене
Що кличе всіх за народ свій чи прою,
Сам же славил руш, сидіть без роботи
Та тільки дже про власку сім'ю!
Ви, землічків мої і патріоті,
Вам я присягнув пісню мою.
Що каже: «Я Україну люблю»,
Патріотичним обрид до нудоти,
Він же чужинця у рідній країні!
Ви, землічків мої і патріоті,
Вам я присягнув пісню мою.
Хто до народу не має жалю,
Пісню б народиу заводять у поті,

КОЛИ ТИ ЛЮБИШ РІДНИЙ КРАЙ...

Коли ти любиш рідний край,
Радій, спитай!
Пришла пора, прийшла година —
Спийтеся Київ, сие Львів!
Зримо однічнє ворогів
Скандє віпше України!
Але, козаче, позір май,
Копи ти любиш рідний край.
Копи ти любиш рідний край,
В раді ставай!
Грип відгаюго святою

бо тільки меч — а не слова —
Зробуде нації праву
У ворогіа її ролюю.
Вперед же сміливо рушай,
Копи ти любиш рідний край!
Копи ти любиш рідний край,
То так знай.
Що гук віійни зогонь
Паруно —
Дочасні, ані і свєст бічи,

Копи ти любиш рідний край!
Копи ти любиш рідний край,
Копи, папай!
Копи в огоні жовтій мови
Чуття своєю надіди,
Ти станеш пидаром кресп,
І зазвонить, і полюбот.
І не спить і правду все віддай,
Копи ти любиш рідний край!
Київ, 1918 рік.

Зірочно вєчірля,
божю лампаду
З глибини жалничої
Тло смєх тїт,
Вєбш мене, віршах,
Вітхо-принєдмо
Тїші лїтобїчїної,
Сїяєм чистоти.
Я до тебе змучени
Очі за порядо
Обєрнєтє з тїюто,
Шлю свої жалї.
Гляї, я збаламучєні
Підступамї, зрадою,
Гнєтїся під нєрутою
Люди на землї.

1912 рік.
* Книги з видавництва «Зна-
пова думка» в «Бібліотекі україн-
ської літератури» готуються до друку: збірник віршів Вороного,
який вкляде а світ у не-
стимую роші.

ків кула
збрала
сама при
ської обл
Переясла
талчина
ціквнина
ка. Шко
фабрина
дом пош
На яке
ляла пре
відеосало
лізнично
чим. На
ла влі
рологичн
вересня
ла з ШЕ
на кварт
мнх, де
Аню. Ра
ня втро
323

Аїна
ніана, ро
коли Іу
із шкірн
спанс
ло пр
матн доз
в їхній

роша дн
сирота.
жаліємо
...Саме
Аня доп
знуцань

ЖИТ

С
Дарма
могла

продала
товарка
ме в
що А
бажання
жорсто

ми двома
нями та
у тілі
На ніч
поклали
ном.

Втім, мила отуваці, памі. тельнок

1

1

1

1000

ЛЮДНО-ДЕШНЕ»

МСТВО

...ді восьмеро? ...інспекції у ...Крім ...решта по ...Аню за два ...Пі, хто вихо ...постійно ...з батьками, ...вміло іори ...між ба ...які не мог ...у вихованні ...підняти мате ...підлітків повер ...всіля гуль ...позувала у ...умовила ба ...всіля у бабусі

...хотів, щоб ...фортіано, — ...з якоюсь ...Я, до речі, ...Модарта. Та ...покинула. ...проявити себе ...лідером. Хо ...спортивних ...не знайшла ...про це не ...але десь ро ...стали стати про ...Однак це ...хоча й ...привисим жит ...затримала сю ...через 10, ...буду. Не знаю ...колись ста ...вона ...15 років, як

...шрами. Це ...поіничти ...ством після то ...матері про ...Матн не

...а цей тонкий ...справ ...Юлі і ...она у по ...розповіла ...про те, що не ...з якоїсь ...Вони жа ...матері ма ...що ж Юля? ...засталася зу ...Занюртіло ...«прибарах ...з Саш ...тим, що по ...на Аніному ...сцену пе ...Ніби він хо ...розраховуватися з ...вона була ...з себе зі ...порятувати її. ...Поживу ...поділили між ...дешо й ком ...Аню й за ...пнутою у ре ...юляторі во ...затку відвер ...Але зго ...яку з повин ...ждала своє лі ...даннях над ...стві. Це було ...кові, тертому ...під час слід ...намагався ...спину, вмов ...всю яну ті ...Погрожував ін ...компанії Сашко один обі ...життям. Року його вже ...три роки ...за пограбу ...Та за кло ...Верховної ...був помилу ...Президії Вер ...РФСР минулого ...покарання, ...відбув, було ...позбавлен ...річним ...бездіяльність м'яну ...зальнився з ...одружентися

з дівчиною, яка чекала його з першого ув'язнення. 20 вересня він уперше побачив Аню, 22-го разом з іншими вбивцями її.

Втім, моральне, потім і фізичне вбивство почалося не в лісі, і навіть не дорогою до нього, а 20 вересня ввечері, коли десятеро юнаків і дівчат зустрілися на залізничному вокзалі. Як усі шляхи ведуть до Рима, так у певному коді киявських підлітків, що не можуть знайти собі пригук у цьому житті, всі шляхи ведуть на вокзал чи до «труби» на Хрещатині. Десятеро — восьмеро Аніних убивць, Аня і дівчина, назовемо її Ірою. Ось про неї можна було б не згадувати, бо прямої участі, як «вісімки», у вбивстві вона не брала. Та, якщо за великим рахунком, воно сталося через наклепи, що зводили цю особу на Аню. Мовляв, її батько служить у міліції, а сама Аня «сексотка», та ще й недавно лікувалася у шірно-венерологічному диспансері. Там Іра разом з Наталкою Л., яка брала участь у вбивстві, бачили Аню. Не будемо уточнювати, чому у цьому закладі за колючим дротом опинилися наклепники...

Та-от, уся ця вокзальна збралася у гуртожиток до Івана. До речі, Сашко і Мирослав, які ніде не працювали, мешкали у кімнаті гуртожитку разом з Іваном. Юра ухав почувати до свіжоспеченого знайомого, бо полаявся з матір'ю. Тут нагодилася компанія. А ще — ніби сподобалася дівчина Аня. Вони разом і їхали в трамваї, розмовляли. А восьмеро вокзалних знайомих тим часом переміщали Аніні історички. І коли вже прийшли до гуртожитку, всі мали на ній зуб. Сказали про це і Юркові. Симпатія до Ані загасла. Це була зрада. Дівчина відчула якусь неприязнь до себе і хотіла їхати додому. Її не пускали. Юра, мабуть, для того, щоб припинити взаємини з Анею, пішов провадити Іру. Компанія, крім Юлі та Ані, прикладалася до пляшки з горілкою, яку одержала від приїжджих у вигляді «гонорару» за те, що малолітні показали їм нічний горілачній магазин.

До гуртожитку вже не впускали. І тому компанія вирішила лізти на баліон другого поверху по газопровідній трубі. Аня пручалася. Її наказували лізти, погрожували, що інакше «посадять її на пляшку». Вона зірвалася і впала, зачепила Івана, той, не довго думаючи, штовхнув і вилаяв її. Юля вдарила. Тоді підставили лавку і знову змусили Аню лізти на баліон. Вона ледь вдерлася.

Тут у кімнаті Іваєа й почалися знущання.

Позаяні п'яні оргії і дебоші Іван влаштував дуже часто. Його сусіди по гуртожитку вже звикли до них. Навіть попередні у цій кімнаті буча, з дев'ятьма пляшками горілки п'янка, закінчилися груповим зґвалтуванням 13-річної Алли Д. Виконавці ті ж самі — Іваєа, Сашко, Мирослав і Людмила, яка привела з собою Аллу і сказала компанії, що вона — повія. Її розіграли на сіринках... А ранком побити солдатським ремнем і вигнали. Ніхто не збирався приборати з підлоги використані презервативи, пляшки з-під горілки. Так усе це валилося у кімнаті до наступного вечора, коли жертвою компанії стала Аня.

Дно. До нього звикли сидіти. Що поробити, коли навіть заява-скарга, написана на ім'я начальника Мінського райвідділу міліції, що, до речі, розташований поруч з гуртожитком, так і залишилася без розгляду. Нічого не стримувало Івана. Він своїм цинізмом, розбещеністю, вигадками про якихось все-сильних «корешів» наганяв страх на своїх сусідів, хлопців, що вже відслужили в армії... Тому, мабуть, не наважувалися ні міліцію викликати, ні навіть зізнатися матері Мирослава, яка прийшла у пошуках сина до гуртожитку, саме до тієї злочинної 116-ї кімнати, пізно ввечері 21 вересня, що тут він, що у небезпечі життя 15-річної дівчини. Не сказав Іван сусід М. Чередиченко, не пустив, тільки брутально вилаяв. Вона пішла, а там, у кімнаті тривав моральний і фізичний терор над Анею, яка вже другу добу ходила по кімнаті, у чому мати надродна, голодна, побита, знівчена.

Іван як господар хати відчував себе й господарем життя. Чужого. Його ж легіло шкереберть ще, як мовить, з пелюшок. Повний сирота, він хоча й закінчив Сумське СПТУ-16, працювати не бажав. Лише два тижні ходив на роботу на ДБК-4 у Києві, потім узяв відпустку і до роботи не приступив. Кімнати його в гуртожитку не позбавили, за прогалини не звільнили — неповнолітній же, сирота. Значимість свою Іван відчував й у тому, що з ним водився Сашко, який, до речі, приховував своє справжнє прізвище і всім називався Дімою зі Львова. А терпів Ваню поруч із собою, бо треба було десь жити. А взагалі-то до Івана нікому й діла не було. Навіть мати І. Микита, яку у ході слідства розшукали у Виоградському районі на Закарпатті, відмовилася приймати на побачення з ним: мовляв, нема грошей.

Так само як Івана, не балувала доля й Наталку Л., яка після смерті матері, відчувши на собі п'яний бать-

ків кулак, у свої 13 років збрала грошей на квиток і сама приїхала в Кустанайську область до родичів у Переяслав-Хмельницький. Наталчина подальша доля не цікавила її батька А. Ляшчука. Школа-інтернат, СПТУ, фабрика «Спецодяг», а згодом пошуки пригод у Києві. На яке-таке життя підробляла продажем квитків у відеосалоні «Експрес» на залізничному вокзалі і ще дещим. Наприкінці серпня стала клієнткою шірно-венерологічного диспансеру. 19 вересня разом з іншими втекла з ШВД, переховувалася на квартирі одного із знайомих, де й зустріла Іру та Аню. Разом 20 вересня вони втрійох і приїхали на вокзал.

Аніна мати, Катерина Іванівна, розповіла у суді, що коли її донька випилася із шірно-венерологічного диспансеру, тільки-но вона була підлятку, те, щоб мати дозволила оселитися їй в їхній сім'ї. Вона дуже хороша дівчина, казала Аня, сирота. Давай-но, мамо, пожаліємо її.

Саме Наталку просила Аня допомогти їй втекти від знущань з гуртожитку.

ЖИТТЯ — НАЧЕ СКЛЯНКА ВОДИ

Дарма, Наталка не допомогла. Добре, що хоч не продавала, як це зробила інша товарка — Людмила Р. Саме в розповіді компанії, що Аня хоче втекти. За це бажанням з неї знущалися ще жорстокіше, протягом кількох годин, голу били парами двома солдатськими ремнями так, що від пражон на її тілі залишилися зірки... На ніч зв'язали вірьовками і поклали на підлогу під вікном.

Втім, Бог-усе бачить. Людмила опинилася в Аніній ситуації, у пастці цієї ж компанії. Її погрожували смертельною розпорою, бо вона

розповіла про вбивство стонним. Людмила заманила на квартиру. Мирослав, Іван, Сашко, Юля били її шосили, потім Юля запропонувала хлопцям прилюдно «пропустити її по колу». Погодився тільки Іван. По цьому Людмила примусили займатися лесбіанством.

Втім, у цій компанії панувала філософія «склянки води». «Склянки вода» — із пасажниками на нічному прогулянковому теплоході, із перехожими на вокзалі, та будь-де. Так, снажимо, заробляла на розваги і іосмету Еліна Ш., яка теж брала участь у вбивстві. Тому, мабуть, усе, що примушувало робити Аню, не виклинуло протесту у душах-химерах цих малоліток. Особливою здатністю до приниження відзначалася Юля, але й усі інші слухали і не без інтересу сприймали її цинічні «мультяшки». Їх вистачило більше, ніж на добу. Аню били солдатським ремнем, вигонили хрест і постригли, людно гвалтували, змушували сидіти на свічу, займатися лесбіанством, пити мочу насильників, лізати підлогу, свої рвотні маси з неї, генеталії кота, взуття і ягоди своїх насильників, жувати наповнені тарганами презервативи, що залишилися на підлозі після попередньої оргії, імітувати статевий акт, битися головою об шафу, танцювати «Ламбаду», ходити роботом, щоб... було весело і смішно.

Оргія не знала меж. Аня просила, щоб її відпустили за викуп у три тисячі карбованців. Іван, Юля, Наталка, Еліна були згодні на це. Сашко і Люда промовчали, а Мирослав і Юра про викуп і чути не хотіли.

Через добу знущань, коли вже живого місця на жертві не було, Сашко знайшов вихід: треба вбити Аню. Всі погодилися. І вбили.

Чн могло цього всього не статися Так, могло.

Аня потрапила у шірно-венерологічний диспансер виключно з подачі... інспектора у справах яєповнолітніх Шевченківського району Києва

В. Кальченко. І не тому, що хворіла, а за... бродяжництвом. Розумієте, так і написав у направленні — за бродяжництвом.

І, здається, позбавлення волі у кімнаті гуртожитку та у ШВД — аналогічні за своєю аморальністю. І там, і там життя і честь яє цінувалися, наче склянки води.

Якось уранці інспектор В. Кальченко завітав на квартиру до Ані. Дівчина якраз тоді страждала на загострення тромбозу. І лікарі приписали їй постійний режим. Інспектор, незважаючи на це, запросив Аніного батька, Григорія Степановича, поїхати разом з донькою на засідання комісії у справах неповнолітніх. Аня, мовляв, перебуває на обліку в інспекції, уроки в школі пропускала, за що її виключили із школи, вдома часто не ночує, навіть у Новограді-Волинському янось затримали... Все це так, яні і те, що Ані було важко вчитися, бо пропустила майже рік через серйозну хворобу. Вдалося її виключити, але фізично вона була розвинутішою за ровесниць. Всі дражнили її. І до школи ходити було, наче кара...

Але інспектор і слухати не хотів про те, що вона надумала піти у вечірню школу, влаштуватися на роботу в ЖЕК, де працює мати. Втім, батька, працівника міліції, який, врешті, бажав добра своїй доньці, мабуть, не важко було переконати, що «виховний момент» на засіданні комісії не завдасть їй пригод. Поїхали на засідання втрійох. Аня, Григорій Степанович та інспектор В. Кальченко. І от на цьому засіданні комісії Шевченківського райвиконкому видається окрема постановка, якою Аню направлено у прийомник-розподільник, мовляв, щоб вона не скоїла злочин, або щоб проти неї не було скоєного злочину. І ніхто з депутатів не збагнув, що до цього закладу вміщують дітей віком до 15 років, щоб з'ясувати їхні особи, адреси, місця роботи батьків. І не з домашнього ліжка забираючи, а з вокзалів, поїздів, притонів тощо.

Начальник цього сумного закладу відмовився приймати Аню, бо її уже виповнилося 15 років. Але інспектор В. Кальченко дуже коротко позбувся «неблагополучної» підліткої. Тому він виявив максимум винахідливості і направив її у ШВД.

Якщо раніше політичних противників замкнули до «психушки», то «важких» дітей нині дозволяють собі кидати у ШВД за колючим дротом і з охороною.

Аню незаконно позбавили волі. У такий спосіб інспектор В. Кальченко полегшив собі життя і мав намір забезпечити добрі показники по службі.

А вони, між іншим, безглузді. Якщо підлітчий інспектор у справах неповнолітніх, своєї якийсь злочин, цей інспектор поабавляється можливості, приміром, одержати вище звання або премію. Врахуйте, кримінологічних, неблагополучних підлітків кожний інспектор має до сотні, а то й більше. Спробуй-но за всіма вглядіти. Це просто фізично неможливо. Не будеш же ходити по п'ятах за кожним.

Загалом, ця соціальна проблема поки що у нас далека від розв'язання. Інспекції не виховують підлітків, вони в ос-

новому зобов'язані давати таких неповнолітніх, прагнучи до того, щоб вони не вчинили жодного злочину. Але вона ініціювала. Отже, інспектор, не для його служби, у інспектор, що річ, як Декларація... В ШВД

А там знову треба було міну від Ані. І моральна чистота. Значить, бити брудними руками? Перший владостанні жонавши жонвенерично ж«стукачка».

КОМУ

Усі учасники ребували нації у справі І кожен з принципів: «ликий мертва стала жертвою клепа, а й тла дочкою

Шнода б...но, не тих, від своїх діб...бажачи до...так і не з...щепити. Ти...чн деспотизм...тично шодо...ніх особист...своєю волю...лн з дому. Богаченко, ства вихов...му кулаку. подружжя...якби не м...все могло б...інакше. Ма...він не зус...ровесниці...писати розп...писав. Вон...одяг. Влаш...ли вдома у...рослав уті...претензій.

Такий міро...рослих, обр...довго прих...мн живе а...рідний бать...дізнався пр...жувати віт...кинувся ро...го батька, і...знає його...биста траг...літна жорст...чих і зорне...намагалася...ро різними...боронами. ...щоб син...рвався і ж...це швидко...підносити...яку вона хо...ла помста а...Як ми в...Або безапе...таризм у...або безвід...яких забат...зробити бат...ті своїх д...ті вдома н...міння і во...на дні?

Діти, зда...вже не діт...я, що по...розваг. Це...все більше...лих уподо...лі дуже хо...рослими, ро...бою, своїм...ти, щоб то...

бу
пр
Н
та
де
ро
ко

й-но за всіма вледити. Це
юсто фізично неможливо.
е будеш же ходити по п'я-
х за кожним.

Загалом, ця соціальна проба
поки що у нас далека від
за'язання. Інспекції не ви-
вукоті підлягає адмін. ос.

Діти, здається, в свої 13
не діти у тому розумінні
потребують дитячих
заг. Це аік, коли вони
більше тяжіють до дорос-
лих уподобань. Бо саме то-
ді дуже хочеться стати
дорослим, розпоряджатися со-
бою, своїм часом. Як зроби-
ти собі все, як захочеш.

о дерево порожньо пляш-
і подав їй «розочку».
Юля вже перерізала
нові горло, стравхид і
хено, рукою вирвала їх
юні. Робила все це у
же рукавичках...

гладу справи винні вироки: шана, Юлію, Івана, Юрія, Галку. Еліну засуджено до років, Мирослава до 9, дмилу до 8 років позбавив волі. Бо всі ці вбивські злочини ще непов-

Комерційні виставки закордонних та вітчизняних товарів.

Ми надаємо нашим клієнтам:

- виставочні зали загальною площею 1800 квадратних метрів;
- виставочне обладнання світового рівня;
- мінімальні розцінки для українських підприємств;
- консультації фахівців найвищої кваліфікації з маркетингу, консалтингу, економічного права;
- швидке і кваліфіковане укладення контрактів;
- бізнес-обслуговування, надання інформації про українські та зарубіжні фірми.

На наших виставках — якісні товари з Голландії, Угорщини, Чехії, Словаччини і Болгарії.

На виставці в «Українському бізнес-центрі» вам допоможуть гідно представити свою фірму і знайти вигідних партнерів.

Ви не знаєте, як просунути свою продукцію на ринок?

Ви починаєте нову справу і хочете спробувати свої можливості?

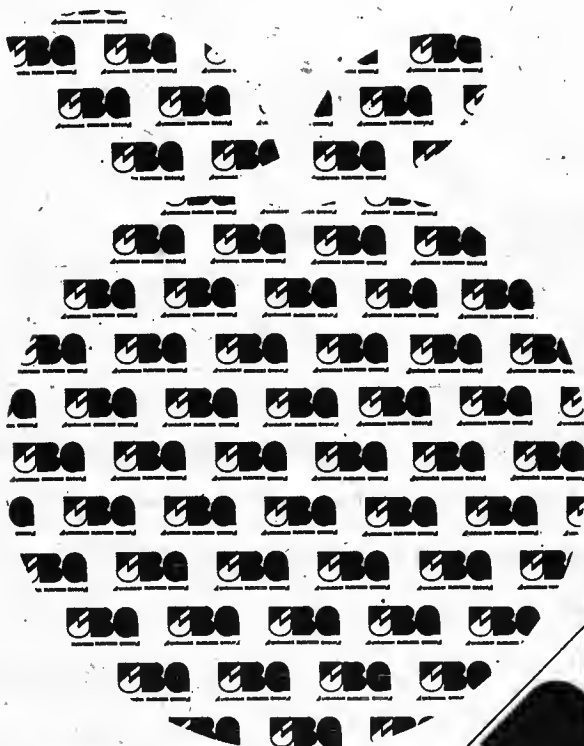
Ви шукаєте солідного партнера або вигідний контракт з іноземними фірмами?

Вам потрібен лоцман-консультант з морі світового ринку?

Звертайтеся до «Українського бізнес-центру»
UBG — КОМЕРЦІЙНИЙ ЛОКОМОТИВ
УКРАЇНСЬКИХ ФІРМ!

У нас з 1 червня діє постійна виставка-продаж товарів народного споживання, технологічного устаткування, новітніх технологій європейських, американських та південно-східних фірм.

На вас чекають вигідні контракти за цінами нижче світових.

РЕКЛАМНИЙ ВІДДІЛ UBG ПРИЙМАЄ ЗАМОВЛЕННЯ НА ДІЛОВУ РЕКЛАМУ ВІД СОЛІДНИХ ЗАРУБІЖНИХ І ВІТЧИЗНЯНИХ ФІРМ.

ВЕЛИКИМ ЗАМОВНИКАМ І ПОСТІЙНИМ КЛІЄНТАМ НАДАЄТЬСЯ ЗНИЖКА АБО ДОДАТКОВІ ПОСЛУГИ РЕКЛАМНО-ІНФОРМАЦІЙНОГО ХАРАКТЕРУ.

Наша адреса:

252156, м. Київ, вул. Кіото, 19 (Торгово-економічний інститут).

Телефон: 544-50-31.

Телефакс: (044) 544-39-74.

Нефутбольні ігри пана Блаттера

Як відомо, Федерація футболу України 2 грудня надіслала до ФІФА телеграм з проханням про прийняття рішення щодо цієї організації. Сам отапа Федерації якимсь чином має реакцію на своє звернення.

Генеральний секретар ФІФА Йосиф Блаттер закликав Україну заявляти таку позицію: «Яким чином відмовляємося у прийнятті України та Грузії. Питання може бути вирішене лише 3 липня 1992 року на конгресі ФІФА. А поки Україна повинна доводити про її політичне визнання ішмири країнами. А команди-кандидати від Європи на збірковий відбірковий груп чемпіонату світу-98 7 грудня в Нью-Йорку будуть: Італія, СРСР, Англія, Бельгія, Іспанія».

Голова Федерації футболу України Віктор БРАНІЧНИКОВ звернувся до «Голосу України» з проханням опублікувати його коментар відносно прийняття членства України в ФІФА. Осю по він сказав:

— П'ятдесятдвохмільйонний народ України 1 грудня не має суверенітету, не має права на самостійну державу, не має визнання Росії, Польщі, Угорщини, Литви, Канади. Це саме час збирати всі наші зусилля, щоб зберегти на найближчим часом проєкти Данія, Швеція, Чехо-Сло-

вакія, Ізраїль, Румунія, Югославія, Відома позитивна реакція на події в Україні в США.

Федерація футболу України стоїть на твердому шляху суверенітету і сподівається на її визнання ФІФА. Якби відмовили їй надіслати до Міжнародної федерації. І все ж члесько офіційного рішення 7 грудня. На прийнятті ж записки пана Блаттера уваги не звертаємо.

Нас здивувало й те, що в нерезультативній участі брали команди всіхсотих держав СРСР. На те місце мають право претендувати усі колонії і республіки. І це, а власно українсько-го футболу в збірці, що належить Радянському Союзу заляканий.

Віктор Блант Максимович, а як з національним чемпіонатом України?

— Його неодмінно проведемо вже всього наступного року. Це рішення прийнято. Щоправда, треба зберегти заманити окремі наші клуби зайняти участь у чемпіонаті іноземних команд. З цього приходу зауважу, якщо хто і спокійно на це, то його миттєво виключимо зі складу нашої федерації. Назавжди. Українські команди за кордоном матимуть право грати тільки в комерційних цілях туристів і тільки з нашою дозволом.

Віктор БРАНІЧНИКОВ.

ЛОДІЯ НА СРІБНОМУ КОВЗАНІ

Відомий момент кінських кізлів Кия, Шека і Хорна та їхньої сестри Либед в лоді, яка виступала на срібному ковзані, став символом відомого особистого чемпіонату з фігурного катання.

Ці виступи, які стартували вчора в Паладі спорту столиці України, збірної 100 учасників. Серед них фігуристи з Росії, Латвії, Узбекистану, Мовані, Санкт-Петербурга. Нашу державу представляють у парному катанні олімпійські чемпіони Ольга Баєва та Андрій Ніроу. У одинокому у чоловіків — Віктор Петренко, в жінок — Катерина Заргородина, Василь Євменко (які — Одеса), у жінок — Катерина Наталя Горюнова і Олена Лашко. Баєва з Заргородина з Дніпропетровська та Людмила Іванова з Одеси, першотанцювальний танець з Харкова — Світлана Черникова та Олександр Сосенко.

Оренда льоду в Паладі за чотири дні становитиме 24 тисячі гривень. Серед спонсорів чемпіонату: об'єднання «Українка» та «Україна». У цьому об'єднанні працює майстер спорту, багаторазовий чемпіон України, відомий арбітр Валерій Мавсєв. Тому старозрозуміли, чому «Українка» вирішила офіційно фестивалювати льоду. Встановили свої відзнаки це й ФІФА «Денді» та журнал «Совієт».

Основні наші на перемогти поклали на Віктора Петренка, — говорить голова національної Федерації фігурного катання України, головний арбітр чемпіонату Катерина Заргородина. Людмила Михайлівська. — Повинна успішно виступити, гадаю, й Наташа Хорна. Це буде чудово перехорділа на залепених легень. І то тремтять приступила бучальню

Мотивація для учасників складає найкращі за підсумками турніру відстають північні на чолішнього Європи, світу та Олімпійських ігор.

— А яке майбуття у цих чемпіонатів? Чи не стане їхніми історіями? Швидше за все чемпіонат юніорів Союзу відміруть. Кінський, гадаю, буде останнім. А в майбутньому це буде тільки один, який буде більшого авторитету та значимості. Українські чемпіони самостійно асистуватимуть на найбільших міжнародних змаганнях.

— А національний чемпіонат України? — Вони мають майже 50-річну історію, хороші традиції. Отож, вони продовжують існувати. А відтепер забувають це більшого авторитету та значимості. Українські чемпіони самостійно асистуватимуть на найбільших міжнародних змаганнях.

— А національний чемпіонат України? — Вони мають майже 50-річну історію, хороші традиції. Отож, вони продовжують існувати. А відтепер забувають це більшого авторитету та значимості. Українські чемпіони самостійно асистуватимуть на найбільших міжнародних змаганнях.

— А національний чемпіонат України? — Вони мають майже 50-річну історію, хороші традиції. Отож, вони продовжують існувати. А відтепер забувають це більшого авторитету та значимості. Українські чемпіони самостійно асистуватимуть на найбільших міжнародних змаганнях.

— А національний чемпіонат України? — Вони мають майже 50-річну історію, хороші традиції. Отож, вони продовжують існувати. А відтепер забувають це більшого авторитету та значимості. Українські чемпіони самостійно асистуватимуть на найбільших міжнародних змаганнях.

Віктор ГЕНЧУК.

ПОНЕДІЛОК

9 ГРУДНЯ

ПРОГРАМА УТ—1

16.00 УТН.

16.10 Чемпіонат країни з настільного тенісу.

16.40 На доповідь: школи. Музика, Казна в музиці. «Вулиця».

17.15 Циркова вистава.

18.00 Р.А. Моцарт «Річелі».

19.00 УТН.

19.30 «Хто м...» Громадсько-політичний відділення. Час...

20.45 На добраніч, діти.

21.00 Науково-популярний фільм «Відео, енергія, електрика».

21.20 «Хто м...» Громадсько-політичний відділення. Частини 2.

22.20 Вечірній вісник.

22.50 Все про кіно.

ПРОГРАМА ЦТ—1

6.30 «Річелі».

9.15 Міжнародний дитячий фестиваль в Євразії.

10.20 Футбольний огляд.

10.50 Народні вази і прати-різання.

11.00 Прем'єра художнього телефільму «Ці дорожчі, шеф».

12.00 ТОН.

12.10 Прем'єра художнього телефільму «Вікторію, шеф».

13.35 Мультиплік.

14.35 Телемист.

14.50 Вечір.

14.55 Віршовані відео.

15.00 ТОН (з субтитрами).

15.10 Це було, було...

15.30 «Життя Діо Кіота і Санчо».

15.45 Італійська мова.

16.35 Дитячі години (з урочком французької мови).

17.35 За зоміями ринку.

18.55 Віршовані катання, чемпіонат СРСР. Паралельно виступи. У парі: 18.30 ТОН.

19.35 Прем'єра художнього телефільму «Вікторію, шеф».

21.00 Інформаційна програма.

21.35 Агортася телебачення.

22.20 Міжнародні шестиденні велосипедних гонок професіоналів.

0.00 ТОН.

0.15 Історія і легенди.

ПРОГРАМА ЦТ—2 І УТ—2

8.00 Пилітська.

8.15 Година діючих вояд.

9.15 Італійська мова.

9.45 Баскет про російську культуру.

10.30 1-й фотострої фестиваль у Номіуму Ногороду.

11.00 «Молитва». Документальний фільм.

11.30 Т. І. Ко. Телевізійна інформація майстерів перекладу.

12.00 Другі мої вранішні риси.

12.30 Перекладні мови.

12.50 «Місія у Голландії». Фільм-бродвей.

14.15 Ми «підписали заповіди».

14.50 Телевізійний музичний абонемент.

17.00 Мультфільм.

17.15 У світі тварин (з субтитрами).

18.00 Селітська літаника.

18.30 Заграти готувати сьогодні.

18.45 Телевізійна інформація.

19.45 Документальний фільм «Згуба».

20.00 Вісті.

20.30 Вечірній казан.

20.45 Документальний фільм «Літ».

21.35 Пісенний верніс-92*.

21.55 П'яті колоса.

22.55 Вечір.

23.00 Вісті.

23.20 П'яті колоса.

* Передачі II програм УТ.

У програмах телебачення можливі зміни. Стівні за згодженнями телебачення дитячої телебачення.

ВІСІТОРОК

10 ГРУДНЯ

ПРОГРАМА УТ—1

7.30 Відеофільм «Річелі».

8.15 Міжнародний дитячий фестиваль в Євразії.

8.45 УТН.

9.00 Маленький концерт.

9.30 Художній фільм «Юніа».

10.35 Шкільний екран. 8 кл. Фізики. Вулова вистава.

11.25 Концерт. «Живі».

12.25 Доброго ранку, діти! Розповіді з семінаристів.

12.55 УТН.

16.10 Діти дівч. Василь.

16.40 На доповідь школи. Українська література. Відео на доповідь школи.

17.10 Тітка. Правильність по-нашому.

17.40 Р. Штраус. «Дон Жуан». Хорор-фільм.

18.00 НА ЧЕТВЕРТІ СЕСІЯ ВЕР.

19.00 УТН.

19.30 НА ЧЕТВЕРТІ СЕСІЯ ВЕР.

20.45 На добраніч, діти.

21.00 НА ЧЕТВЕРТІ СЕСІЯ ВЕР.

22.20 Віршовані відео.

22.30 НА ЧЕТВЕРТІ СЕСІЯ ВЕР.

23.10 НА ЧЕТВЕРТІ СЕСІЯ ВЕР.

23.45 НА ЧЕТВЕРТІ СЕСІЯ ВЕР.

ПРОГРАМА ЦТ—1

6.30 «Річелі».

9.15 Дитячі години (з урочком французької мови).

10.35 Прем'єра художнього телефільму «Вікторію, шеф».

11.20 ТОН.

12.10 Мінера. Азбука вокалізмів.

14.35 Телемист.

14.50 Торговий рин.

14.55 Віршовані відео.

15.00 ТОН (з субтитрами).

15.10 Зустріч з відомим М. Мавсєвим на Концертній студії

15.30 «Життя Діо Кіота і Санчо».

15.45 Італійська мова.

16.35 Дитячі години (з урочком французької мови).

17.35 За зоміями ринку.

18.55 Віршовані катання, чемпіонат СРСР. Паралельно виступи. У парі: 18.30 ТОН.

19.35 Прем'єра художнього телефільму «Вікторію, шеф».

21.00 Інформаційна програма.

21.35 Агортася телебачення.

22.20 Міжнародні шестиденні велосипедних гонок професіоналів.

23.35 ТОН.

23.50 Агортася телебачення «Вікторію, шеф».

ПРОГРАМА ЦТ—2 І УТ—2

8.00 Пилітська.

8.15 Година діючих вояд.

9.15 Італійська мова.

9.45 Баскет про російську культуру.

10.30 1-й фотострої фестиваль у Номіуму Ногороду.

11.00 «Молитва». Документальний фільм.

11.30 Т. І. Ко. Телевізійна інформація майстерів перекладу.

12.00 Другі мої вранішні риси.

12.30 Перекладні мови.

12.50 «Місія у Голландії». Фільм-бродвей.

14.15 Ми «підписали заповіди».

14.50 Телевізійний музичний абонемент.

17.00 Мультфільм.

17.15 У світі тварин (з субтитрами).

18.00 Селітська літаника.

18.30 Заграти готувати сьогодні.

18.45 Телевізійна інформація.

19.45 Документальний фільм «Згуба».

20.00 Вісті.

20.30 Вечірній казан.

20.45 Документальний фільм «Літ».

21.35 Пісенний верніс-92*.

21.55 П'яті колоса.

22.55 Вечір.

23.00 Вісті.

23.20 П'яті колоса.

* Передачі II програм УТ.

У програмах телебачення можливі зміни. Стівні за згодженнями телебачення дитячої телебачення.

СЕРЕДА

11 ГРУДНЯ

ПРОГРАМА УТ—1

7.30 Відеофільм «Річелі».

8.15 Міжнародний дитячий фестиваль в Євразії.

8.45 УТН.

9.00 Концерт хороших музикантів.

10.15 Телефільм «Вікторію».

10.35 Шкільний екран. 10 кл. Основи інформатики і обчислювальної техніки. Мова програмування. Баскет.

11.40 Шкільний екран. 10 кл. Українська література. М. Коцюбинський. «Вікторію».

12.10 УТН.

16.00 УТН.

16.10 Дитячий телебачення. «Вулиця».

17.05 Час буде бідно чути.

18.00 НА ЧЕТВЕРТІ СЕСІЯ ВЕР.

19.00 УТН.

19.30 НА ЧЕТВЕРТІ СЕСІЯ ВЕР.

20.45 На добраніч, діти.

21.00 НА ЧЕТВЕРТІ СЕСІЯ ВЕР.

22.20 Віршовані відео.

22.30 НА ЧЕТВЕРТІ СЕСІЯ ВЕР.

23.10 НА ЧЕТВЕРТІ СЕСІЯ ВЕР.

23.45 НА ЧЕТВЕРТІ СЕСІЯ ВЕР.

ПРОГРАМА ЦТ—1

6.30 «Річелі».

9.05 Дитячі години (з урочком французької мови).

10.35 Прем'єра документального телефільму «Вікторію, шеф».

11.20 ТОН.

12.10 Школі Діо Кіота і Санчо.

13.20 Зустріч з відомим М. Мавсєвим на Концертній студії

13.50 «Життя Діо Кіота і Санчо».

14.55 Італійська мова.

16.35 Дитячі години (з урочком французької мови).

17.35 За зоміями ринку.

18.55 Віршовані катання, чемпіонат СРСР. Паралельно виступи. У парі: 18.30 ТОН.

19.35 Прем'єра художнього телефільму «Вікторію, шеф».

21.00 Інформаційна програма.

21.35 Агортася телебачення.

22.20 Міжнародні шестиденні велосипедних гонок професіоналів.

23.

